

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů Cena 1,88 + 0,12 (HST) = 2,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed À délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 1.

(471.)

Vol. 21.

Thursday,

January 13,

2011

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

PF 11

Tato zkratka připomíná spíš název fotbalového klubu než přání k Novému roku. Třeba taková *Pražská fotbalová jedenáctka*. Pro pivo se hodí spíš desítka nebo dvanáctka. U Fleků pak mají třináctku. A v roce 2014 bude sté výročí památného výroku Josefa Švejka: „Tak nám zabili Ferdinanda.“

Začátek nového roku lze tedy oslavovat vždy originálně, ale většinou je to vždy stejné: o půlnoci ze Sylvína na Nový rok létají petardy a poddaný lid se věnuje alkoholu. Druhý den pak má kocovinu, následují předsevzetí o hubnutí, která vydrží do tří králů.

Když jsem byl první zimu v Torontu v roce 1981, tak jsem na Silvestra dělal noviny a na půlnoční přípitek jsem dorazil pět minut po dvanácté. Tato traumatická zkušenost zanechala trvalé následky. Od té doby jsem dělal vánoční dvojčísla nebo vánoční rozšířená vydání vždy před vánočními. Letos to bylo rekordně brzy. Každým rokem si říkám, že první číslo v novém roce vyjde s předstihem. Pokud se mi to nepodaří, tak jsou za tím nepředvídatelné okolnosti. A co se dá předvídat na Nový rok? Ani letos jsem mnoho nepředvídal.

Jak jsem napsal v říjnu, cesta do Itálie není nikdy snadná. Tu a tam se nějaká ta překážka vloudí. Nebylo tomu jinak ani letos začátkem prosince. Když jsem doletěl do Paříže, s úžasem jsem zjistil, že jedno letadlo z Paříže do Florencie letí přede mnou. Požádal jsem tedy, jestli bych mohl letět o dvě hodiny dříve. Moje snaha však byla marná. „Vaše letenka je nezměnitelná,“ zněl suchý hlas za přepážkou. Poděkoval jsem a využil jsem lehátka, která v Paříži na terminálu G2 mají cestující k dispozici. Když jsem však chtěl nastoupit na svůj let, tak jsem zaregistroval, že můj let byl zrušen. Zeptal jsem se, proč mně nemohli dát na dřívější let, jelikož už tehdy museli vědět, že moje letadlo nepoletí. Úředník mlčel, vystavil letenku na příští let a dal mi odškodné, které bylo v poukázce na jeden nealkoholický drink. Poděkoval jsem. Moje lehátko bylo však již obsazené. A tak jsem vypil darované kafe a koupil si dvě deci bílého vína za pět eur nebo-li za evropského búra.

Po té, co jsem sešel o patro níž, abych nastoupil do letadla, situace se zopakovala: „Nemáme vás na seznamu cestujících!“ a letuška běžela někam s mojí letenkou. Zatím se letadlo zaplnilo. Po chvíli se vrátila a přinesla další palubní letenku. Tentokrát na jiné místo. Konečně jsem se dostal do letadla. Když jsem dorazil ke svému sedadlu, bylo obsazené. To už mne zneklidnělo, protože by to mohlo znamenat přesunutí do dalšího letadla. Neznamenal. Letuška se bystrým okem podívala po letadle a pak mne posadila k oknu v 11. řadě. Pravda, když přišel výpis mlí z OK Plus, tak jsem vlastně z Paříže do Florencie neletěl. Nebo letěl načerno.

Zjistil jsem, že nejen cestování do Itálie má svoji poezii, ale i cestování z Itálie má své kouzlo. Při zpáteční cestě nám ve Florencii nejprve nechtěli vzít kufr, protože je příliš těžký. Přesunuli jsme tedy něco do lehčího kufru, který nedosahoval patřičné váhy. Když jsme si dali poslední cappuccino, tak přísná paní nám před vstupem nedovolila jít s příručním kufříkem do letadla, že je příliš těžký a že malířský stojan by mohl být zbraní. Nechali jsme tedy zabalit malířský stojan s

NOVOSVĚTSKÁ ZIMNÍ SYMFONIE

FOTO: M. GABÁNKOVÁ

příručním zavazadlem jako jedno zavazadlo a zaplatili deset eur za balení a šedesát eur za *gepek* a zamířili jsme úspěšně přes Paříž do Prahy.

Přestup jsme zvládli s neuvěřitelnou svižností a elegancí. Bohužel tato svižnost a elegancie chyběla našim zavazadlům. A tak z celkem teplé Florencie jsme se ocitli v zmrzlé Praze bez zavazadel. Koupili jsme si tedy lístek na autobus a v letním oblečení jsme dorazili na Strossmayerovo náměstí čekat na kufry. Čas jsme chtěli využít ke koupení kupónu na městskou dopravu, jenže kupóny již se neprodávají a je nutné si koupit tzv. *Open card*. Musím dodat happy-end druhého dějství: Kufry došly do půlnoci. V Praze a v Hradci Králové jsme strávili krásný předvánoční pohádkový týden, kdy světélka svítila, v každém kostele byl betlém a jesličky, zpívaly se koledy a královské zahrady byly otevřené pro veřejnost.

To nejlepší přišlo na konec při odletu. Taxik na letišti byl mírně zpožděn, protože sněžilo. Pilot vozu zvládl cestu z Letné do Ruzyně pouze s několika lehkými smykami a v relativně dobrém čase. Digitální tabule na letišti ukazovala, že letadlo není zpožděné. I do Airbusu jsme nastoupili včas. V době plánovaného odletu letadlo trochu cuklo, ale pouze cuklo. Tahačům vyprošťujícím letadla ze sněhu se protočila kola a to bylo vše. Nastalo vyprošťování „škubem“. Letištní tahač se rozjel a vždy s letadlem škubnul. Tak jsme se po dvaceti centimetrech přibližovali k startovací dráze.

Když bylo doškubáno, tak jsme jeli odmrazovat. Místo v deset ráno jsme se dostali ke startu krátce po poledni. Na přestup v Paříži jsme měli dvě hodiny. Zpoždění bylo přibližně stejné. Několik vrstev mraků, přes které následovalo stoupání a pak zase klesání. Pěkně do mlhy, takže v Paříži nebylo na krok vidět. Přistáli jsme a stále byla naděje, že chytíme letadlo do Toronta.

Jenže nás čekalo další překvapení: Pilot oznámil, že musíme počkat dvacet minut na letištní autobus. Mezitím již bylo v letadle jako v sauně. Někáká paní za námi dostala hysterický záchvat. Pán před námi se přímo rozkohoutil.

To přimělo jinak zkušeného pilota letadla k tomu, aby pustil trochu O2 do kabiny. Mírně zmodralí cestující začali nabírat nejprve zelenou, pak dokonce červenou barvu. Konečně dorazil autobus, který nás vezl kolem terminálu F2, odkud startovalo letadlo do Toronta k terminálu D2, kde jsme vystoupili a kmitali jsme s příručními zavazadly opět k F2. U Berlínské zdi, jak lze nazvat přechod ze Schengenského prostoru do zbytku světa však byla atmosféra podobající se včelímu úlu, přesněji řečeno sršnímu hnízdu. Připomínalo to předčasné svátek svatého Štěpána nebo-li Boxing Day.

Vyvstala hamletovská otázka boxovat či neboxovat. Na digitální tabuli byl již nápis *Nástup do Toronta ukončen*. Po rychlé poradě jsme se rozhodli pro druhou variantu - neboxovat a šli jsme si ulevit na toaletu. S čistou hlavou i močovým měchýřem jsme zamířili k přepážce se zrušenými letadly. Nacházela se na konci haly. Všem bylo jasné o co se jedná, ačkoliv tam byl na světelné tabuli nápis *Air Kenya*.

Tento nápis nás utvrdil, že stojíme ve správné frontě. Občas nás nějaký fiškus předběhl, ale to nás posílilo v jistotě, že naše cestovní orientace je správná.

Trochu nás překvapil okamžik, když se úředník sedící za přepážkou beze slova zvedl a odešel. V ten okamžik jsme si připadali jako můj spolužák Béla Sandor, svérázný Maďar z jižního Slovenska, který jednou nakládal hlínu na nákladní automobil, který po naložení odjel, ale on stále házel lopatou do prázdná. Stáli jsme

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-8111

ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church);
Bohoslužby jsou čtvrtou nedělí v měsíci v
Slovenském evang. kostele aug. vyznání
sv. Pavla na 1424 Davenport Rd., Toronto.
Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635.

23. 1. 2011: Káže Edmund Bauer
KITCHENER-WATERLOO: Nejbližší
bohoslužby budou oznámeny - German
Gospel Church, 223 Union St.E.

**Moravští bratři (Moravian Brothers
Church);** Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

**Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius),** 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farár: J. Vaňo. Kaplan: E.
Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/
712-0974.

**Rímsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus),** 496
Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v
měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

**Slovenský evanjelický kostol
augšburského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul)** 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.
**Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary)** 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

**Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke),** 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. Nejbližší bohoslužby: 23.1., 13.2.,
13.3., 17.4. a 22.4. v 13 hod..

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby:
V březnu 2011..

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: v březnu 2011.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
2011..

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
budou oznámeny.

Rozvrh cvičení Sokola Toronto

pro jaro 2011

Děti (věk 5-15 let): Sobota: 15:45-18:00

Cvičení v tělocvičně, venku: atletika v létě, lyžování v zimě.

Cvičení rodičů s dětmi: Sobota: 16:00-17:00

Oba programy jsou v Steels West Gymnastic Club

601 Magnetic Drive, Unit 21

York (Dufferin Street & Steels Avenue West)

Ženy (od 16 let): Středa: 20:00-22:00: Gymnastika, aerobics, cvičení

Muži (od 16 let) Středa: 20:00-22:00:

Posilování na strojích, cvičení, sálové sporty

Volejbal (od 16 let): Pondělí: 19:30-22:00

K dispozici jsou dvě tělocvičny v George Harvey Institute

1700 Keele Street (Keele Street & Eglinton Ave. West)

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, sobota: 10:00-13:00.

Tel.: 416-439-0792

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsmo přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů

slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude

porušena rovnováha, která se diskutuje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané
a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government
of Canada through Canada Periodical Fund (CPF)
for our publishing activities.

Kalendář

15.1.(so) 19:00

Šibřinky

Maškarní bál

Sokol Toronto

Hala kostela sv. Václava

22.1 (so) 18:00

Akce na podporu televize Slovenský
svet

Kostol sv. Cyrila a Metoda,

Mississauga

5255 Thornwood Dr., Mississauga

Tel.: Ján Kosiba: 905/812-5503

30.12. 14:30

Česká hudba v Montrealu
Segal Centre for the Performing Arts.
5170, ch. de la Côte-Sainte-Catherine

6.2. (ne) 14:00

Dětské Šibřinky

Zábava pro děti

Sokol Toronto

Hala kostela sv. Václava

5.2. (so) 19:00

Ples farnosti sv. Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

26.2.(so)

Zimní sokolské hry

Sokol Toronto

27.2. (ne) 17:00

Kaprálové kvarteto

Nokturna v městě

Hala kostela sv. Václava

6.3.(ne)

Výroční schůze Sokola

27.3. (ne) 17:00

Peter Stol - klarinet

Nokturna v městě

Hala kostela sv. Václava

10.4. (ne)

Oslavy 100 let trvání Sokola v Kanadě

28. 5. (so)

Dětské gymnastické závody

Sokol Toronto

5.6. (ne)

Výlet s dětmi

Sokol Toronto

25.6. (so)

Český a Slovenský den

Masaryktown - Scarborough

27.6. -2.7. (po-ne)

Slet amerického Sokola

Cleveland

6.8.(so) 10:00

Letní sokolské hry

Masaryktown

Slovak House Slovak Infocentre

8 Clarence Square,

Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-

17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail:

info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Kanadská mozaika Rozšíření vízových služeb v Praze

Od konce minulého roku došlo na Velvyslanectví Kanady v Praze k rozšíření vízových služeb. Od tohoto data mohou občané a osoby, které žijí v České republice, požádat nejen o vízum pro dočasný pobyt (návštěvnícké vízum), ale nově i o vízum pro pobyt pracovní a studijní, které se doposud udělovalo pouze Velvyslanectví Kanady ve Vídni. Veškeré informace včetně formulářů k jednotlivým typům víz naleznete na webových stránkách Velvyslanectví Kanady v Praze: www.canada.cz v sekci víza a přistěhovalectví. O jednotlivá víza lze zažádat osobně, poštou (nejméně 6 až 8 týdnů před plánovaným datem odjezdu), přes cestovní kancelář nebo kurýrem každý všední den kromě pátku od 8.30 do 11.30. Lhůta zpracování všech výše uvedených typů víz na Velvyslanectví Kanady v Praze nyní činí 5 pracovních dní (v některých případech může být doba zpracování prodloužena o dalších 10 pracovních dní, ale o této skutečnosti je žadatel vyrozuměn předem). www.canada.cz

Přednáška v rámci cyklu

Tomáše J. Bati

V úterý 25. ledna se uskuteční veřejná debata s prof. Muhammadem Yunusem, nositelem Nobelovy ceny míru a zakladatelem banky Grameen z Bangladéše, která je součástí přednáškového cyklu Tomáše J. Bati na téma *Zodpovědný kapitalismus*. Debata se zúčastní Sonja Baťová, manželka zesnulého Tomáše J. Bati a předsedkyně The Bata Shoe Foundation, a prof. Petr Sába, rektor Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně. Přednáškový cyklus na počest Tomáše J. Bati je inspirován přesvědčením pana Bati a jeho rodiny, že podnikání je veřejná činnost, která by měla přispívat k blahobytu obcí a společností, v nichž působí. Přednášky se konají každý rok střídavě v Kanadě (kde je organizuje Schulich School of Business) a České republice (ve spolupráci s Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně). Loňského úvodního ročníku, jenž se konal 19. února v Torontu, se zúčastnil například indický podnikatel Ratan N. Tata nebo John Manley, bývalý kanadský ministr zahraničních věcí, financí a průmyslu.

Víte že...

britské královně a vévodovi z Edinburghu porodila první pravouče Kanadanka? Autumn Phillips původem z Montréalu je vdaná za královnina nejstaršího vnuka Marka Phillipse, se kterým se seznámila v roce 2003. Buckinghamský palác oznámil, že paní Phillips porodila minulou středu 29. prosince holčičku, jejíž jméno zatím nebylo oznámeno a která se stala dvanáctou možnou následnicí britského trůnu.

Vydává Kanadské velvyslanectví v Praze
www.canada.cz

**Toto číslo bylo dáno
do tiskárny
11. 1. 2011 v 3:00
Příští číslo vyjde:
27. 1. 2011**

SOKOL TORONTO
Vás srdečně zve na tradiční

SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY CIRKUS

Sobota 15. ledna 2011 v 19,00 hodin

Vstupné: masky - 20 dolarů, bez masek - 25 dolarů, studenti 15 - dolarů

K tanec a poslechu hraje Miro Letko

Možnost zakoupení večeře, občerstvení, ceny za nejlepší masku.

SOKOL TORONTO
Srdečně zve všechny děti na tradiční

DĚTSKÉ ŠIBŘINKY

MÁŠKARNÍ ODPOLEDNE

Neděle 6. února 2011

Začátek ve 14,00 do 16,30

Vstupné 5 dolarů včetně občerstvení pro děti

Odpoledne plné her a pěkné zábavy pod vedením sokolských cvičitelů.

Obě akce jsou pořádány v hale kostela Sv. Václava
496 Gladstone Avenue, Toronto

Informace, prodej a zamlouání vstupenek: Kamila Bia (416) 663 - 2382
Hana Jurásková (905) 838 - 2541

Kostel sv. Václava v Torontu
srdečně zve na

SPOLEČENSKÝ PLES

SOBOTA 5. ÚNORA - FEBRUÁRA 2011

Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue (Bloor & Dufferin)

Hraje hudba Miro Letka

Vstupné: \$ 30.00
(V ceně je zahrnuta večeře)

Tombola

Společenský oděv

Hala bude otevřena od 18.00 hod.
Večeře se podává v 19.00 hod.
Zahájení plesu ve 20.00 hod.

Vstupenky po každé bohoslužbě v neděli v kostele
nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)
Doporučená rezervace!

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com

Winnipeg, MB
Honorary Consul: Wiliam Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Financial

Kursovni lístek

100 Kč	5,23 CDN \$
1 CDN \$	19,14 Kč
1 EUR	1,28 CDN \$
1 CND \$	0,78 EURO
1 US \$	1,01 CDN \$
1 CND \$	0,99 US \$

Universal Currency Converter - 7. 1. 2011

1 CDN \$	19,00 Kč
1 EURO	24,62 Kč
1 US \$	19,94 Kč
ČNB - 7. 1. 2011	

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

Some of the medical services
we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca

www.integratedmedicine.ca

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Vánoční stromeček Vlasty Brankovské (skoro 90)

Občas ji vídávám na koncertech a jiných krajských společenských událostech. Statná (v červenci jí bude devadesát, ale to by jí nikdo nehádal), zřejmě naprosto sebejistá, soběstačná, prakticky nezranitelná žena, o níž jsem vlastně věděl jen to, že učí hrát tenis, a že má syna, který pracuje v nemovitostech a také hraje tenis. V první den roku 2011 jsem se díval na stanici OMNI na reprízu televizního programu torontské české televize, Nová vize. Krásně opálená producentka Markéta Slepčiková-Rešovská (už má k dobru na 350 televizních programů, z nichž mnohé - zvláště ty natočené během posledních dvou let s kameramanem Igorem Rešovským - mají vysokou úroveň) uvedla Vlastu Brankovskou u vánočního stromečku.

VL. BRANKOVSKÁ, JEŠTĚ V PRAZE

Tomu stromečku Vlasta Brankovská říká *Memory Tree*. Jsou na něm ozdoby z různých dob, jedna nese datum z polovice 19. století, kterou na svůj stromeček věšival její tatínek, ozdoba z jejího vlastního vánočního stromečku, ozdoba od kamarádky, kterou popravili nacisté, ozdoby od Vlastiných žaček, ozdoby od jejích dětí. Ten stromeček jako by k Vlastě nepatřil - ukazuje jinou, mile citlivou tvář ženy, která stromeček strojíla.

Ono je to vždycky trochu jinak. Ta naprosto soběstačná, sebejistá, prakticky nezranitelná žena není tak docela soběstačná a životí, jako každého jiného, trochu pocuchal.

Je rozhodně soběstačná, ale ne docela. A také není zcela nezranitelná. Před několika lety zazvonil v jejím pokoji telefon. Vlasta ho zvedla, ale dřív, než ze sebe vypravila jediné slovo, se svalila na zem. Volající přítelkyně zavolala 911. Vlastu Brankovskou odvezli do nemocnice. Z bezvědomí se probudila za 4 hodiny. Její nohy byly ochrnuté. Tak jí

nezbylo, než se naučit znovu chodit. A naučila se znovu nejen chodit, ale i hrát (a učit jiné) tenis. Prožila si epizodu (pomalu neznám ženu, která by ji neprožila) s rakovinou. I nad tou zvítězila. A pořád ještě jezdí autem a hraje (i učí) tenis.

Její mládí bylo krásné. Pochází ze zámožné rodiny, která si vedle rodinné rezidence postavila tenisové hřiště. A Vlasta se na tenisové hřiště (s výjimkou zimních měsíců) prakticky přestěhovala. A byla dobrá. Víc než dobrá. Jednu dobu byla mezi deseti nejlepšími hráčkami v ČSR. Za nacistů pracovala v továrně. Po válce si udělala mistrovskou krejčovskou školu a otevřela si módní salon. Po komunistickém puči se Vlasta a její manžel rozhodli: Zůstat nebo odejít? Vlastin manžel končil techniku a chtěl počkat na promoci. Akademický titul v oboru energetiky dostal, ale zatím - jak Vlasta poznamenala - spadla klec, ale poněvadž byl opravdu dobrý, mohl i za komunistického režimu pracovat na významných projektech. Vlastu komunisté nechali chvíli na pokoji a pak jí salon zavřeli. A zase z jedné továrny do druhé, až jí někdo poradil, aby se přihlásila do kurzu pro tenisové trenéry. Vlasta kurz skončila mezi nejlepšími. Začala trénovat děti a dařilo se jí. Její specialitou bylo jak hrát s pálkou nebo jak hrát proti zdi, čímž *školení*, jak to jeden z žáků označil, silně zintenzívnělo. Své úspěchy paní Brankovská rovněž přičítá své metodě okamžitě opravovat chyby. Přišla invaze (její manžel za krátko na to v roce 1969 zemřel) a Vlasta měla tři možnosti: buď se starat o celý rod - a skončit v blázinci. Nebo si pustit pusku na špacír a skončit ve vězení. Anebo se vydat „přes kopečky“. Vlasta usoudila, že „kopečky“ byly nejspokojnější (a tehdy už byly). Nejdříve - po dohodě s přítelem ve Vídni, poslala do Rakouska děti. Pak následovala sama. Brzy se všichni dostali do Kanady. A zase rozhodování, co bude dělat. Bylo jí skoro padesát, anglicky neuměla. Ale trenérství jí šlo v Praze, proč by jí nemělo jít v Kanadě? Její potenciální zaměstnavatel v Torontu byl zřejmě vysoce spokojen s její trenérskou kvalifikací, ale (její dcera Barbora překládala): Jak se se svými žáky dorozumíte? Barbora odpověděla za maminku: No problem, ukáže jim to. A ukázala. Začala s malou skupinkou. Když končila, měla sto žáků. Když jí bylo 82 let, zúčastnila se svého prvního

mezinárodního turnaje: v Rakousku. V kategorii osmdesátníků se umístila na druhém místě...A pořád není spokojena. I když se jí dostalo uznání od řady tenisových organizací, není spokojena s tenisovou výchovou v Kanadě, hlavně proto, že Kanaďané zatím nepřišli na chuť pálkám. Ale Vlasta Brankovská má ještě spoustu energie a je jí dost těžko ignorovat.

V ROCE 2005

Čemu vděčí za své úspěchy? Paní Brankovská odpovídá příběhem, který musí být pravdivý, poněvadž by ho paní Brankovská jinak určitě nevyprávěla. Je to příběh skupiny žab, které se rozhodly vystoupit na velmi vysokou věž. Z počátku všechny stoupały stejně rychle, kuřkaly si písničky a tvářily se sebevědomě. Tak po půl hodině odpadla první. Pak začalo fňukat hned několik žab najednou: že je bolí nohy, že ta věž je moc vysoká, že by se celá skupina měla vrátit, poněvadž až vylezou nahoru, musí zase slézt a kdo to má vydržet. Za chvíli to vzdalo pět žab najednou. A kuřkaly čím dál víc, až přesvědčily samy sebe, že na tu věž prostě není možné vylézt. V tom okamžiku se s navrátkami roztrhl pytel. Až zbyla jen jedna jediná žába, která si to vesele vykračovala nahoru. A došla až na samý vrchol věže. A pak dolů. Dole ji čekaly všechny kolegyně, které to vzdaly. Chválily vítěznou žabí dívčici, ale hodně kysele. A pak se zeptaly, jak se jí to podařilo vystoupit až na vrchol. A vítězná žabka (ale otázku jí musely dát písemně) odpověděla: „Já myslela pouze na to, jak doskákat až na vrchol. Vaše nářky a stížnosti a poráženecké řeči jsem neslyšela. Jsem hluchá.“

Josef Čermák

24
finále

Festival Finále Vám přeje Vánoce plné hvězd
a dobrý scénář pro rok 2011.

Těšíme se na setkání s Vámi na 24. festivalu
českých filmů Finále v Plzni.

17.-23. 4. 2011

PF 2011

Milujeme
český
film...

Novoroční projev prezidenta republiky Václava Klause

Vážený a milí spoluobčané, dovolte mi pozdravit Vás v tento slavnostní den a popřát Vám štěstí, radost, elán a zdraví do roku 2011. Lze očekávat, že rok příští bude rokem klidnějším a v jistém smyslu i nadějnějším než roky minulé, a že se to pozitivně projeví i v našich osobních životech.

V uplynulém roce jsme měli troje volby, v nadcházejících dvanácti měsících snad volit nepůjdeme. Nebudou tedy předvolební kampaně a různé nevráživosti z nich pramenící. Jistou změnu loňský rok přinesl. Do parlamentu se dostaly dříve neznámé politické strany a jak na centrální úrovni, tak do vedení obcí a měst přišly nové osobnosti. Dejme jim příležitost, aby ukázaly, co umějí.

Rok 2011 - stejně jako ten právě skončený - bude zřejmě rokem ekonomického růstu, ale důsledky nedávné hospodářské krize budou i nadále citelné.

Nemůže tomu být jinak. Žili jsme bez rezerv a na dluh. V letech 2004-2007 jsme nevyužili příznivé situace k tomu, abychom zahájili potřebné změny. Rok 2009 a velkou část roku 2010 jsme propásli čekáním na vládu, která by se do nich pustila. Teď přišly nepříjemné rozpočtové škrty, které však - samy o sobě - nezaručují, že se v budoucnu k podobným opatřením nebudeme muset vracet. Neměli bychom se sice - a už vůbec ne v dnešní den - strašit, ale musíme vědět, že reformy jsou nezbytné. Jedině s jejich pomocí se dá zajistit, abychom se ani my, ale ani naše děti či vnuci nedostali do takových problémů, jakým dnes čelí některé země našeho kontinentu.

Svět se rychle proměňuje. Buď se k tomu přidáme, nebo si toho ještě chvíli nebudeme všimnout, ale pak pocítíme důsledky probíhajících změn s daleko větší intenzitou než dosud. Nedávná krize, o které se mluví jako o celosvětové, byla spíše krizí euro-americkou. Zvláště Evropa zaostává a bude-li to pokračovat, brzy se dostane do problémů ještě větších - a my s ní.

Ač to tak mnozí necítili, v první dekádě tohoto století jsme si - spolu s celou Evropou a Amerikou - žili nad poměry. Žili jsme na dluh, který nikdo nesplácel. V roce 2000 byla naše míra domácího zadlužení vůči HDP 13 %, příští rok to bude procent 40. Po nastupující „ozdravovací“ kůře proto nesmí nastat

žádné lehkomyšlné rozdávání veřejných peněz.

V první den nového roku chci podpořit současnou vládu, která se ze své předvánoční krize - doufejme - poučila. Potřebujeme vládu stabilní a funkční. Vládu, kterou bude držet pohromadě zájem země jako celku a která nebude ohrožována jakkoli legitimními, přesto však příliš úzkými stranickými zájmy. Provede-li vláda reformy odvážně, rychle a racionálně a dokáže-li je občanům srozumitelně vysvětlit, jsem přesvědčen, že je česká veřejnost, která je společenstvím převážně rozumných lidí, schopná a podpoří. Očekávám to i od opozice, i když vím, že to vyžaduje pocit spoluúčasti, nikoli pouhé přetlačování se a trumfování se bonmoty před televizními kamerami. Nepopulární opatření, která vláda dělá, stejně jako reformy, které připravuje, by musela provést každá vláda, která by byla na jejím místě.

Vím, že je těžké přesvědčovat veřejnost o nutnosti přijmout rozpočtové škrty, když například stát ve stejné chvíli - kvůli minulému, tak zvané „zelené“ politice podpory solární energie - připravil zdražení elektřiny, při kterém se budou peníze miliónů lidí přesouvat do státům garantovaných zisků donedávna zcela neznámých a jenom za tímto účelem vytvořených firem. Snad jsme se z tohoto případu dostatečně poučili. Nešlo a nejde o žádné velké ideje, ani o záchranu údajně ohrožené planety, ale jen a jediné o byznys. Vyvarujme se opakování podobných chyb.

Vláda podporu a důvěru potřebuje. Nemyslím tu důvěru, o které se před 10 dny hlasovalo v Poslanecké sněmovně, ale důvěru občanů. Veřejnost je právem pohoršena případy, kdy veřejní činitelé zneužívají svých funkcí k osobnímu prospěchu. Věřím, že vláda k těmto věcem nebude lhostejná či nedůsledná.

Žádný stát nemůže svým občanům zajistit blahobyt, i když to leckdy slibuje či na dluh provádí. O to důležitější je uvnitř společnosti vytvářet pevné a solidární vztahy. Často zdůrazňovaný význam péče a starosti rodičů o děti, má i svou druhou stranu - starost dětí o rodiče. Teprve tím dostane skutečný smysl pojem „mezigenerační solidarita“, který mnoha lidem připadal prázdný a překonaný. Je velmi aktuální. A týká se nás, nikoli státu.

Občanskou solidaritu vnímejme v co nejširších souvislostech. A držme při sobě.

Byly doby, kdy snad mělo jistý smysl odcházet „za lepším“ do ciziny, ale dnes tomu tak určitě není. Výzvy, aby se v některých profesích organizovaně, kolektivně a hromadně odcházelo do ciziny, jsou něčím, s čím se nemůžeme smířovat. Je to nepříjemné vydírání. Známa varovná slova o opuštění vlasti z básně Viktora Dyky platí i dnes ve světě mobilů a internetu.

Pokud nežijeme jen katastrofickými titulky médií, víme, že rok 2010 přinesl mnoho pěkného. Nepodléhejme hlasům těch, kteří si libují v pesimismu, v neustálé kritice všeho a všech, v nepřejčnosti a závisti, hlasům těch, kteří si rozhodnou a rozhořčenou kritikou a tepáním nešvarů budují své ničím jiným neopodstatněné

postavení nadřazenosti a výjimečnosti, hlasům těch, kteří mají zvláštní radost z neúspěchu a nezdaru. Po celé naší zemi se setkávám se spoustou normálních, pracovitých a kreativních lidí, a to mi dodává optimismus. Říkají mi to, že většina našich spoluobčanů hlasům věčných kverulantů nenaslouchá a že se jimi ve svých životních postojích a aktivitách nenechává zviklat.

Právě to mne vede k naději, že by rok 2011 mohl být rokem dobrým a úspěšným. Nebojme se ho. Nečekejme však, že ho dobrým udělá někdo za nás. Nikdo takový není. Jsme na to jen a jediné my sami. A zdaří se nám to, budeme-li jednat ve vzájemné pospolitosti.

Transcom Transport

s radostí oznamuje,
že se spojil s týmem

aby vám sloužil lépe!

Nyní naše služby směřují
nejen do východní Evropy,
ale do celého svět!

Stejní lidé Dana, Jamie, Eva,
Michal a Viktor

spolu s dalšími kolegy
vyhoví vašim požadavkům
a čekají pouze na vaše zavolání.

A ovšem Jerry zůstane konzultantem!

Volejte (905) 362-1111

a chtějte někoho z nás!

PRAŽTÍ TUČŇÁCI NA KAMPĚ

FOTO: M. GABÁNKOVÁ

Pohár hořkosti pro Edu Ottovou

(2. dubna 1931 - 10. prosince 2010)

Edu Ottovou jsem poznal po svém příchodu do Toronta někdy v osmdesátých letech. Pamatuji se na tu partu skvělých lidí z K-231, které spojovala společná minulost. Protože se jednalo o rozličné osobnosti, bylo těžké nalézt někoho, koho by všichni respektovali. A přece se taková postava našla: byla to Eda Ottová. Nenápadná vlídná žena. Až teprve mnohem později jsem se dověděl o její velké lásce k historii. V posledních letech, když již špatně viděla, poslouchala *Toulky českou minulostí* a Eda historii znala velice dobře a každý ten příběh si pamatovala velice přesně. Vážila si Komenského, znala osudy Boženy Němcové. Všechna cédéčka měla přehraná snad za týden a bylo to až třicet půlhodinových pořadů. Když jsem s ní na jaře mluvil, tak jsem říkal: „Už nám zbývá pouze dvě stě toulků z celkového počtu osm set!“ V létě, když jsem ji zavolaal, tak si stěžovala, že jí bolela noha a že se k Toulkám nedostala. Poslední zásilku již ani neotevřela a člověka jen mrzí, že její talent a znalosti nebyly nikdy zužitkovány. To je pouze jedna stránka jejího života, ale možná, že ne tak nedůležitá. Vždyť právě díky historii se budoucí generace dovědí o lidech jako byla ona. (Aleš Březina)

Hezkou vzpomínku na její život napsal Josef Čermák:

Byla Eduška Ottová velkým člověkem? V poslední době se mi mozkem dost drze potloukala otázka, co je nejvznešenější lidská vlastnost, definující ostřeji než cokoliv jiného to nejcennější v nás. Dělal jsem sám sobě různé návrhy. Navrhoval jsem odvahu: Jan Hus v Kostnici, Winston Churchill (nebo Douglas MacArthur) vysmívající se smrti uprostřed bitvy, parašutisti, kteří zavraždili Heydricha, vzdor Karla Hašlera, Milada Horáková před soudem... Navrhoval jsem věrnost. Navrhoval jsem obětavost. Nakonec jsem došel k ctnosti docela nekřiklavé, zastrčené někde v almaře, ke které se hosté nevodí: schopnost odmítnout v sobě nenávist, ať zločiny spáchané na nás a na našich drahých, na naší zemi jsou ohavné mimo představitost, ať jsme vbiti do bahna, poplívání, ať věší naše nejbližší... Tuto skromnou, na pohled obyčejnou ctnost, jsem občas tušil ještě v době, než se mi sama definovala v duši. Nalézáme ji v bibli, v příkazu milovat i své nepřátele, v Husově poselství k domovu, byla domovem v srdci sv. Františka z Assisi, vyzářovala z Milady Horákové v onom snad nejostudnějším procesu našich dějin. Ale ti všichni žili buď v jiném čase nebo mimo můj blízký okruh. Edušku Ottovou jsem znal blíže, zvláště v posledních několika letech. A byla to Eduška, v níž po mém soudu pulzovala nejsilněji ta na pohled obyčejná ctnost nedovolit ani brutalitě ani nejodpornější zhovadilosti, aby se nenávist zahnízdila v jejím srdci.

Eduška se manželům Jarošovým narodila 2. dubna 1931 v Praze, studovala na Dívčím reálném gymnáziu na Vinohradech a po jeho zavření dokončila studium ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde maturovala v r. 1950. Se svým bratrem Aloisem (Alkem) a maminkou Marií (tatínek zatčení unikl smrti v březnu) byla zatčena 26. června 1951. V procesu od 12. do 14. února 1952 Eduška byla odsouzena k deseti letům žaláře, její maminka k dvanácti letům a

bratr Alek odsouzen k smrti. Byl popraven 17. května téhož roku. Během svého věznění (další ukáзка spojitosti všech věcí) se Alek setkal s Františkem Ottou (jeho rodina až do znárodnění, ve skutečnosti ukradení, komunistickým režimem, vlastnila továrnu na mýdlo, jedlé tuky a kosmetiku v Rakovníku). František Alekovi slíbil, že jestliže vězení přežije, Edušce pomůže. František byl propuštěn na

E. OTTOVÁ V KOSTELE U SV. VÁCLAVA V ROCE 2008

amnestii v květnu 1960. Eduška byla propuštěna 28. června 1961. Našla dočasný domov u tety Hany. Ten den večer, kdy se vrátila, někdo zaklepal na dveře tetina domku. Ve dveřích — jak to Eduška později popisovala — „stál hnědooký, opálený, kudrnatý František Otta“. Po třech měsících se stali manželi. V roce 1966 se rozhodli odejít. V Mariboru se rozdělili do dvou skupin. František měl 3,51 etého syna Františka, Eduška 2,51 etou Michaelu (Miu). Edušce se podařilo překročit hranice do Rakouska (jak později vyprávěla Zuzaně Hahnové, v okamžiku, kdy přecházela hranici měla pocit, že je neviditelná) a před koncem roku dorazil do Kanady, kde na ně již čekala Františkova sestra Marie Hanušová. František byl chycen, vrácen do Prahy a odsouzen na jeden rok do vězení (o jeho syna se starala

Františkova sestra, Dagmar Rydlová). Ale i on, o dva roky později, zásluhou mimo jiných i kanadského ministerského předsedy Pierra Elliota Trudeau, emigroval do Kanady.

V Kanadě manželé vstoupili do Masarykova ústavu a v r. 1985 inspirovali založení Klubu K-231 v exilu, jehož členstvo zvolilo předsedkyní Edušku Ottovou. Z podnětu Ottových byl na Masaryktownu Klubem K-231 postaven památník obětem komunismu, dílo sochaře Josefa Randy z Winnipegu. Eduška Ottová vedle toho po celou dobu existence Klubu organizovala sbírky na pomoc sociálně slabým politickým vězňům. Za osobní hrdinství a četné zásluhy byla Eduška Ottová v r. 2002 vyznamenána prezidentem Havlem medailí Za zásluhy II. stupně.

Dnes jsem se znovu díval na dokumentární film *Ztracené mládí*, který s Eduškou před dvěma roky natočila Zuzana Hahnová a její syn Brandon. Chtěl jsem si potvrdit životnost dojmů, které ve mně film zanechal, když jsem ho viděl poprvé. Chtěl jsem si připomenout onu epizodu, kdy se Eduška a její maminka vracely z ranní sichty a před nimi stála Sylva, Alkova žena. Sylva, se strhaným obličejem a zřejmě u konce svých sil, jim vyprávěla, že 16. května 1952 dostala úřední oznámení, že její manžel bude popraven druhý den ráno v 6:00. Jediná možnost dostat se v noci z Frenštátu do 6:00 na Pankrác bylo taxi — mnozí čeští taxikáři té doby byli nezištnými hrdiny. Jeden z nich se Sylvě zaručil, že bude před šestou na popravišti. Byli. Sylvě — ačkoliv se dostavila v předepsaném čase — oznámili, že už je po popravě (Alek byl popraven v 5:00). Jakou to hnusnou zvěť (s omluvou všem dobrým zvířátkům) rodí tato zem? Nebo Eduščinu vyprávění o dvou dětech, které ze zoufalství spáchaly sebevraždu. Nebo ta noc, kdy Eduška a její spoluvězeňkyně — jako skoro každou noc — slyšely nadávky a úderu a nářek mučených a jedna z vězenkyň náhle zalomila rukama a vykřikla: „To je hlas mojho muža... oni utlukajú mojho muža.“ Jak veliký by musel být kalich trpkosti, aby zlomil Edušku Ottovou a přinutili ji nenávidět? Rodině ukradli majetek, Edušku a její matku zavřeli na deset let (maminku na dvanáct) do kriminálu a vystavili každému ponižení, jaké si mravní luza dokáže vymyslet (tatínek jim jen tak tak - smrti - unikl), bratra popravili, syn zemřel tragickou smrtí, Eduška skoro oslepla... A nezlomili. A nepřinutili. Nevím, jak skončili její pronásledovatelé. Ale byl jsem svědkem — skoro až do konce — jak odcházela Eduška. Klidná, pokorně hrdá, bez i špetky nenávisti. Ten film, o němž je tu zmínka, by měl vidět celý národ. Mne hned zpočátku zaujala scéna, kde Eduška popisuje, jak do jejich statku vrazili komunističtí vykonavatelé moci, rozdělili se ve dvě skupiny a začali prohlídku. Jednu skupinu vedl velkánský chlap, který Edušku zařadil do své skupiny. Skupina měla jít po schodech na půdu. Velikánský vůdce nešel první. Postavil před sebe Edušku - kdyby na ně z půdy někdo střáhl, aby to dostala Eduška. Eduška tehdy byla drobné štíhlé děvče, asi tak čtvrtina komunistického hrdiny. A to byl okamžik — jak to Eduška ve filmu skoro žertovně popisuje — kdy

ztratila z komunistů strach. Jestliže jeden z jejich zabijáků se schovává za mladé děvče, jak by je mohla respektovat nebo z nich mít strach? Jak by se mohla bát zbabělců? A takový je celý film. Skoro máte dojem, že to vlastně není o Edušce, že ona je průvodkyní minulostí někoho jiného, kdo neumí nenávidět, že je to historie člověka, který stojí nad vlastním osudem.

Eduška byla ženou veliké víry - považují si za čest (a snad i za útěchu), že ačkoliv mně nebyl dán dar víry, mezi mé nejlepší přátele patří lidé, kteří věří celou duší. Rev. Libor Švorčík, Rev. Ladislav Kozák. Nejlouběji ze všech na mne zapůsobila Eduška. Navštívil jsem ji s pastorem Kozákem někdy před rokem. Ke konci návštěvy nám dala modlitbu, kterou napsala „Evička“ v Hradci Králové v roce 1960 a Edušce ji v nemocnici, kde ležela se zápallem plic, četla její lékařka Maruška (příjmení Eduška zapoměla). Četli jsme ji společně. Mohla být napsána Eduškou:

Modlitba

*Děkuji Ti, že Ti sloužit smím,
za Tvou lásku, za ochranu Tvou.
Za to, že Ti zcela náležím.*

*Děkuji Ti za pokrm a střechu nad hlavou.
Za to převeliké, co mi dáváš,
i za to malé, co mi ponecháváš.*

*Děkuji Ti za všechny písně,
jež pro mě kdy zněly,
za tento okamžik, i za život celý.*

*Děkuji Ti za tajemství kříže
i za velikou zář vzkříšení,
jež světlem věků je.*

*Jen v nich plevel svých žalů
vidím kvést planě.
Tak málo lidí Bohu děkuje.
Přijmi můj dík i za ně.*

A díky za Edušku

Zemřel Jiří Dienstbier

Praha-pravo/zr-V pražské vinohradské nemocnici v sobotu 8. 1. 2010 zemřel senátor za ČSSD a první polistopadový ministr zahraničí Jiří Dienstbier. Bylo mu 73 let, již delší dobu bojoval s rakovinou. Patřil k nejcharismatictějších českým činitelům, kterého přátelé z disentu, politiky, veřejnost i oponenti oceňovali za odvahu a otevřenost.

Záběry, na nichž se svými kolegy ministry Německa a Rakouska střihal po listopadu 1989 želez -nou oponu, se staly symbolem přechodu Československa ke svobodě.

Přes velké zdravotní potíže byl Jiří Dienstbier do poslední chvíle aktivní. I přes doporučení lékařů ještě před dvěma měsíci odletěl za českými vojáky do Afghánistánu.

Svou poslední tiskovou konferenci absolvoval v prosinci, když obhajoval, proč se v Senátu zasadil o stažení zákona o protikomunistickém odboji, který se ho jako disidenta osobně dotkl.

Své veřejné působení uzavřel jako předseda senátního výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. V horní parlamentní komoře od roku 2008 zastupoval Kladensko.

MUSICA CAMERATA MONTRÉAL

41ST Season 2010-2011 presents
CAMERATA AT THE SEGAL
Sunday January 30, 2011 14h30:

Concert co sponsored by Vanda Treiser
Czech Mates:

From the Czech Republic some musical gems.

František Krommer: Quartet for oboe and strings No 1 in C major

A charming piece by the Eighteenth Century Bohemian Mozart, first performed in Canada!

Antonín Dvořák: Bagatelles op 47 for accordion, two violins and cello.

One of Dvorak's most beautiful Slavonic compositions in a quaint and folksy instrumentation.

Josef Suk: Quintet op 8 for piano and strings.

Suk, one of the most prominent Czech composers, wrote some memorable chamber music in the post romantic language. This interesting piece will please music lovers.

Tecia Werbowska will read excerpts from her stories on Prague

Musicians: Berta Rosenohl, piano, Theodore Baskin, oboe, Henri Oppenheim, accordion, Luis Grinhauz and Van Armenian, violins,

Lambert Chen, viola, Marieve Bock, cello

Segal Centre for the Performing Arts.

5170, ch. de la Côte-Sainte-Catherine

Metro: Côte-Sainte-Catherine

Free indoor parking

Tickets: \$30, \$20 (seniors & students)

Segal Centre: (514) 739 7944

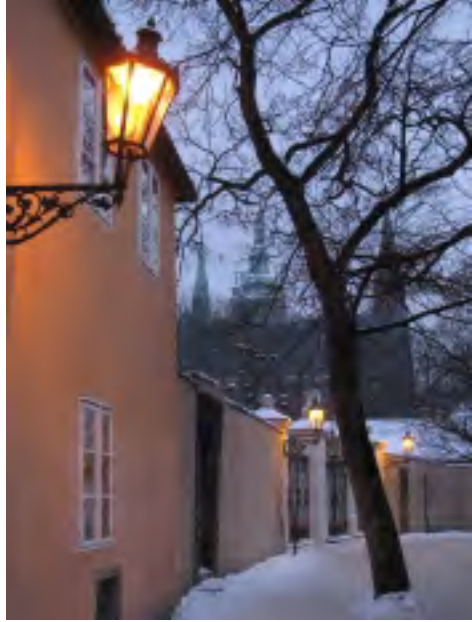
Camerata: (514) 489 8713

PF 11

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

tedy před přepážkou, za kterou nikdo neseděl. Ve správnosti našeho počínání nás utvrzovala narůstající fronta za námi. Ta se měnila v Papinův hrnec.

V okamžiku, kdy hrozil výbuch objevila se na místě úředníka přímo za přepážkou blondýna, zasedla k počítači a začala řešit problém. Odhodil jsem všechny předsudky o blondýnkách a vstoupil jsem

do vyjednávání. „Nešlo by to přes Amsterdam a noční let z Amsterdamu do Toronta.“ „Zacvakala deseti prsty na počítači a řekla: „Je to plné!“ Na obrazovku jsem neviděl a tak nevím, jestli to nebyl pouze trik na uklidnění pasažérů, či se dostala skutečně až do databáze KLM. Tvářila se profesionálně smutně a my na rozdíl od ní jsme skutečně truchlili. V zápětí se rozzářila jako sluníčko: „Tady máte skvělé místo na zítřek vedle sebe. Dnes vám dáme hotel hned vedle letiště s večeří a ráno se snídání. V pět hodin pro vás přijede autobus na nástupiště E2.“

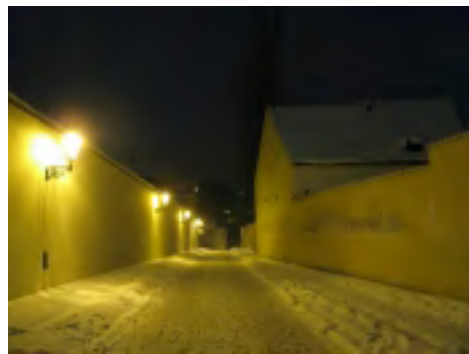
Dali jsme si tedy svačinku a vyrazili na terminál E2.

V pět hodin však na nástupišti E2 žádný autobus nepřišel. Mezitím se srotil na chodníku multikulturní dav. Teprve asi kolem půl šesté přijely autobusy a hned čtyři. Když jsme se snažili proniknout dovnitř, řidič nás poučil, že není pro nás. Mýlil se. Byl pro nás, ale zástup byl na několik autobusů. Pouze jeden směřoval do hotelu. Nastal předčasný *Boxing Day #2*. S námi srdnatě v jednom šiku bojovali Švédí, z druhého křídla postupovali Španělé. Jedině uprostřed všech stál černoušek, který slušně pokynul tu lidem

vpravo, tu lidem vlevo. Nerozčiloval se. Choval se zkrátka jako anglický džentleman z některého Dickensova románu. Jak jsem později zjistil, cestoval ze San Francisca do Kamerunu.

Jelikož hotel měl být hned vedle letiště, nepřikládali jsme poloze v autobusu důležitost a autobus se šinul pomalu po zaplněné dálnici. Když jsme po hodině jízdy minuli stadion *Parc des Princes*, bylo nám jasné, že míříme do města nad Seinou. Nemýlili jsme se. Po chvíli nás vítaly obrovité reklamní poutače zářící z mlhy.

Hotel byl poblíž Vítězného oblouku. Pravda, večeře byla skromná a bez alkoholu. Za to ve vedlejší místnosti plápolal oheň v krbu. Nic nebránilo tomu, abychom si přece jen nekoupili láhev vína a pozorovali své mladé švédské kolegy, kteří takto trávili dovolenou místo dovolené v Dominikánské republice, kde by měli veškerý alkohol zadarmo. Po chvíli si dali malé pivo v naději, že snad již zítra odletí. Byli v pořádku. A před vánoce byla všechna letadla plná. Jejich osud byl o to tragičtější, že ze Švédska odletěli včas. I do Paříže doletěli včas. Jen na ten autobus v letadle čekali o něco déle. Víno nás postavilo na nohy a tak jsme vyrazili do noční Paříže k Vítěznému oblouku.

Do Toronta jsme doletěli o den později. Byli jsme rádi, že jsme neletěli přes Londýn. To bychom si zazpívali Tichou noc nad Temží.

Pokud se vám zdá, že i noviny jsou zpožděné, tak je to v důsledku předvánoční šlamastiky. Den ztracený v Paříži mně bude celý rok chybět. Mám s tím zkušenosti. V roce 1965 jsem ztratil stokorunu a pak mi až do odchodu do exilu v roce 1980 stále chyběla a po příchodu do Kanady jsem dostal na přechodu pokutu dvacet dolarů a stále mi ta dvacka schází.

Aleš Březina, Foto: M. Gabánková
Oba už zase v Torontu
***—

DŮM BRATŘÍ ČAPKŮ

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

Česká a slovenská televize na internetu!

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

Jak na nový rok, tak po celý rok

V klukovství jsme na nový rok vždy chodili do lesa, když býval sníh na lyžích, začít nový rok aktivně a v přírodě a v houfu. Jako senioři se scházíme v sauně; abychom vypotili pozřené dobroty a vypitý alkohol.

Sedíme na lavicích v přehřátém vzduchu, libujeme si, jak z nás pot teče a vedeme řeči; zpravidla se vzpomíná na staré dobré časy, ty klukovské, jaké to všechno bylo jednoduché a libé a dávno.

Dnes nás bylo pět; čtyři rození Kanaďani a já zdaleka, ale vzpomínky jsme měli podobné. Fred říkal, že bývaly zimy bohaté na sníh, že sáňkovali z hřebenu chalupy do závějí pod okny; Gerry vzpomínal, že mráz byl třeskatý, že chodil pro vodu ke studni se sekerou, aby prosekal led na vodě; Jim řekl, že měli chalupu obloženou dřevem na topení, a maminka se děsila, vydrží-li zásoba dřeva do konce zimy a táta hlídal, kolik dřeva se přes den spálilo a přes noc se netopilo. James vzpomínal, jak chodil do obchodu na sněžnicích a nosil potraviny domů v batohu...

Je velmi příjemné hovořit o třeskatém mrazu a o vánici v přetopené sauně a tak nám plynulo to pohodové, novoroční dopoledne.

Fred řekl, že má pocení dost a jako nejstarší z nás má právo ukončit saunování a máchání v ledové vodě a šli jsme se osušit, obléknout a přes cestu do kavárny doplnit vypocené tekutiny kávou. Leč kavárna byla zavřená pro nemoc či pro lenost či pro nedostatek hostů před novoročním polednem. A mrholí, sníh žádný, a teplota v Sudbury 5° Celsia.

Vnímal jsem, že se nikomu nechce takto bez kávy rozpusťt naši novoroční idylu v sauně, a pozval jsem kamarády na kávu k nám.

Je to k nám jen 10 minut pěšky, řekl jsem, aby kamarádi ponechali své automobily na parkovišti u tělocvičny. Než se kamarádi vzpamatovali k protestu, už jsem vyrazil a oni váhavě za mnou. Pravda, James přestal vzpomínat na chůzi na sněžnicích do obchodu, a šlapal vlhký chodník mlčky. Mrholení nebylo dost, aby člověk promokl, jen jsme zvlhli a těšili se na kávu.

„Eva není doma,“ řekl jsem před naším domem, „ale udělání kávy zvládneme snadno.“ Přinesl jsem z domu dva kbelíky, sekeru a pilu, a řekl jsem kamarádům, aby zašli k jezeru pro vodu, sekeru mají na prosekání ledu a pilu, aby cestou nasbírali drobet dříví, které pak spálíme. Ještě jsem dodal do zděšených tváří svých kumpánů důležitou informaci, že k jezeru je to 10 minut chůze březovým lesíkem po této cestičce. A já jdu rozdělat oheň v krbu...

Výraz tváří mých kumpánů před naším domem bych nazval tumpachovým, kdyby to celé nezkazila Eva, která otevřela dveře a řekla: 'Kde se loudáte, kafe a bábovka už jsou na stole!' Nevím, proč moji kamarádi neuvěřili mně, ale okamžitě uvěřili Evě; pohodili na zem kýble, sekeru i pilu a hrnuli se do baráku. Jen Fred se na mne otočil a řekl: „To byl ale blbý vtíp!“ Uklidil jsem kýble, osušil sekeru i pilu, aby nezrezly a vešel jsem do naší útulné jídelny.

Moji kamarádi už seděli kolem stolu a ohřívali si ruce na hrnkách voňavé kávy a Eva krájela českou makovou bábovku - jakou oni ještě asi neviděli, ani za dlouhý život neochutnali.

Fred říkal Evě, že ona zachránila ten novoroční den, který jsem se pokusil proměnit v katastrofu.

Eva se usmála a vyprávěla rodinnou story, když naše mládež minulý rok fantazírovala, že bychom měli postavit chatu někde v pustině, a nazvali to Firlaville a jezdili bychom si tam odpočinout od civilizace. Kamarádi poslouchali, a Eva líčila, jak jsem na ní mrknul a ona odešla ke spínací desce a vypnula elektřinu v baráku. Naši mladí zkoprněli a Petr řekl s úžasem: „Co se to děje?“ „A manžel,“ Eva ukázala na mne, „přinesl kýble a sekeru a pilu, a nakázal mladým, aby se oblékli a vyrazili k jezeru pro vodu a pro dříví, že on zatím roztopí krb, když nefunguje elektřina.“

„Mladí se váhavě začali oblékat a sebrali primitivní nástroje a venku se Rostík podivil: „Jak to, že svítí pouliční osvětlení?“ Anna řekla: „Jak to, že svítí světlo u sousedů?“ Vešli zpátky do domu a Eva zapnula hlavní vypínač, rozsvítilo se světlo a mladí se odstrojili a zbytek večera prohazovali poznámky, jaké jejich

rodiče mají blbé vtipy. No a tím taky skončily rodinné řeči, abychom vybudovali chatičku pojmenovanou Firlaville.“

Kafe vypito, bábovka snědena a Fred se polohlasem optal Evy, jestli by je zavezla na parkoviště u sauny, aby odjeli domů na oběd. Samozřejmě, řekla dobrodějka Eva a kamarádi byli rádi, že se neptali mne, protože bych řekl ne.

Nemusím říkat, že loučení mých kamarádů se mnou bylo poněkud chladné, takové formální, a než Eva přijela zpátky, tak jsem umyl hrnky a vyluxoval drobečky z podlahy.

U oběda jsem se chechtal a vyprávěl Evě detaily těch řečí o starých dobrých časech a byli jsme oba rádi, že ty staré dobré časy jsou jen nostalgické vzpomínky, ale nikdo to nechce zpátky.

Eva řekla, že to je vydařený první den roku a dodala: „Jak na nový rok - tak celý rok.“

Ross Firla - Sudbury

Povídání nejen o čase

(Laická úvaha)

Kdesi jsem se dočetl, že kupř. Aristoteles byl náruživý chodec a na jeho vycházkách leccos jej napadlo, co ještě dnes považujeme za moudré a užitečné. Také chodím na procházky a leccos mě napadne, ale moje myšlenky a nápady mívají jepičí život. Ale nijak mě to neodrazuje od pokračování ve zvyklosti.

Začíná se další rok ... kolikátý už asi přesně od všeho konání, od počátku ČASU?

Čas? Co je to vlastně tenhle čas? Blíženec vesmíru, fenomén stejně, řekl bych, imaginární jako odmocnina z minus jedné (i když namítnete, že se dá měřit). Existuje v nás den po dni. Je dokonale věčný, na rozdíl od epochy, historického období, toho či onoho režimu. Vnímáme ho na hodinových ručičkách, na stránkách kalendáře, proměnami dne do noci a naopak. Zrušme čas a nebude ani svět. A nebyla by ani mudrosloví. Čas jsou peníze... Všeteho do času... Čas proměňuje názor snadněji než rozum... Čas všechny rány zhojí... Za čas už si ani nevzpomeneme... a podobně.

Jen v čase může existovat naše paměť. Tvrdí se, že člověk v této paměti uchovává raději události příjemné a radostné. Minulost, přítomnost a budoucnost (různé podoby času) nelze ale oddělit, porušit jejich souvislost. Někdy je zapomenutí na minulost možná i chvályhodné; jedná-li se třeba o odpuštění zrady kamaráda v dávnější minulosti, či bolestivé odmítnutí ženou. Prostě taková soukromá zapomenutí.

Mne ale napadá jak a proč mohlo v dlouhém čase (ač jen zlomku v porovnání k věčnosti) v jistých dobách, opět relativně vzato nedávných, docházet k událostem, činům a zločinům s dlouhodobými následky. A přám se, jak ještě mohou někteří, řekněme moji současníci, na to co bylo součástí oněch časů, zapomenout a pamatovat si jen to lepší, i když, příznám, leccos kladné v těch dobách bylo.

Jak si takhle za pochodu přemítám, vynořují se mi v paměti události, jejichž neblahé následky nepohltil čas, nevymazal z dějin, ale snad jen z pamětí těch, kterým nějak nerozumím. Tomu, s jakým klidem zapomínají na nezměnitelná fakta a skutečnosti. A nebo je dokonce omlouvají a vysvětlují.

Ani ta nejsmutnější a nejdrastičtější fakta nezbavila je víry v uskutečnění a nastolení komunismu. Tato jejich víra má moc chápat nevysvětlitelné, lidskosti se přičící a přece uskutečněné. V této opiové cloně nauky v praxi uvedené do života mizí mnoho činů, událostí, rozhodnutí, které miliony zcela nevinných zbavily v krajním případě života, v méně krajním svobody. Vzaly jim čas, měřený mnohdy desítkami let, v nichž mohli obohatit vědu, umění, proslavit svou rodnou zemi, vykonat mnoho prospěšného.

Neříkám tu nic nového. Mým vrstevníkům je to vše dobře známo. Někteří z nich, žijící dnes ve Winnipegu, Torontě či Vancouveru byli zbaveni na řadu let možností žít svůj život plně každou hodinou, každým rokem. V čase neustále plynoucím.

Zapomenout a odpustit není, dle mého názoru, totéž. A možná, že každý z těch, kdož se uchýlili do náruče onoho času, který všechny rány zhojí, mohli by si občas připomenout alespoň některé skutečnosti, které je sice

možno vymazat z učebnic, ale ne z historie.

A jak si kráčím oblíbenou pěšinou kolem potoka gravitací uváděného do pohybu, myslí se mi roztáčí jakési leporelo připomínající události, které v *normálních* dobách lze považovat za podivuhodné a nepochopitelné i hrůzné.

Nepozornost mocných k dílu člověka, který během několika málo let uskutečnil, co ve svém díle předložil světu, za níž miliony zaplatily svými životy ... jiný, dlouho oslavovaný, mordoval své kolegy a své spoluobčany ... po skončení války jen tři roky byl klid v mojí zemi a nastaly časy nad nimiž se zdravý rozum zastavoval, nastala neuvěřitelná moc planých hesel, vyhrůzek, zatýkání, krádeň majetků poctivě získaných, vláda všemocné strany vraždící nevinné i vinné ve svých vlastních řadách (ti ale byli zločinci z jiných důvodů, než z jakých byli svou stranou obviněni!), justiční vraždy, strach a doba temna, vědci do dolů a udávající domovnice, lež kýmkoli sdělená znamenající pro jiného několik let kriminálu. Jak jen to všechno bylo možné, ta zrůdnost hesel a tlachání ve jménu všemocné strany. Jak jen tohle se mohlo stát, jen něco přes dekádu poté, co v Německu podobně si počínal shora zmíněný autor, zneuznaný malíř s knírkem ... kolik inteligentních lidí bylo jen za svou inteligenci a vzdělání ze společnosti vyřazeno, bez ohledu na to, jak ta tím utrpí. A co mne nejvíc fascinuje ... náhlá nenávisť zasahující místa vzdělanosti, univerzity, samozvaní vládci v řadách studentů zbavují profesory jejich postů! Jaký to výkvět absurdity, hlásaný ráj na zemi obehnané ostnatým drátem a strážními věžemi, zcela navzdory Deklaraci, kterou vláda té země, moji domoviny, podepsala, jak jen je možné, že připravovaný ráj, dokonalejší řád a společnost tolik lidí chce opustit? ... A stateční vojáci a letci bojující po boku západních spojenců za svobodu, končící v kriminálech ... jistě, ne každého postihl osud západních letců nebo majitelů prosperujícího hospodářství či občanstvu užitečného obchodu, dílny ... ano, člověk si mohl zajít do tančírny a nebo poslouchat západní stanici vysílající jazz, jenže, to byl život dle hesla, že méně znamená často více ... v poněkud zvláštní interpretaci.

Ten všemocný čas jako voda v řece nebo potoce svým plynutím omílá kameny, tak ta řeka času zbavuje naši paměť citlivosti. Nabízí naději, víru, že podobné věci už se nebudou opakovat. Snad. Nikdo neví. Ale ponechat to letité zlo působící v mnoha podobách v zapomenutí, ba hledat pro něj omluvu a vysvětlení ... o to se na svých procházkách marně pokouším. Výsledkem je ale jenom úžas...

Vladimír Cícha - Vancouver

Český knihtisk v Berlíně v polovině 18.století

Již od roku 1628 v Berlíně existovala malá česká obec. O její historii se však nezachovalo mnoho zpráv. Souběžně se vzrůstem braniborské moci od počátku 18. století se v Berlíně a v jeho okolí usazovali utečenci z Čech, kteří v Prusku hledali náboženskou volnost a svobodu smýšlení. Jejich počet činil až několik tisíc osob. Na okraji Berlína, tehdejší v Rixdorfu (od roku 1912 nese nový název Neukolln) tehdy vznikla Česká vesnice.

V roce 1742, po bitvě u Chotusic (nedaleko Čáslavi) z jejího okolí a z východních Čech do Pruského Slezska odešlo celkem asi 1200 osob. Část kolony českých utečenců byla ale v pohraničních horách přepadena císařskými pandury a ti, kdo se nespasili útěkem, byli na místě rozsekáni zaživa.

Zachránivší se Češi po nesmírně těžkých začátcích v Pruském Slezsku postupně založili několik osad (Husinec, Poděbrady, Velký Bedřichův Tábor a další).

Čechy ve Slezsku podporoval jednak farář berlínských Čechů Jan Theofil Elsner a zejména pak kněz českých kolonií ve Slezsku Václav Blanický. Šlo o uprchlého katolického mnicha, který používal tento výmluvný pseudonym a jehož pravé jméno a rodiště asi navždy zůstanou přikryty rouškou tajemství.

J. T. Elsner v roce 1749 v Holandsku opatřil tiskařské litery a v roce 1753 v Berlíně vydal český Nový zákon a zpěvník.

Václav Blanický se pak ze Slezska pěšky vydal do Švýcarska a do Holandska, aby si tam vyprosil pomoc

pro své české osadníky. V Curychu, v Amsterdamu a i jinde se mu dostalo široké podpory. V kostelech po celém Prusku probíhaly peněžité sbírky pro Čechy v Pruském Slezsku.

Za část takto sebraných peněz J. T. Elsner v Berlíně vydal celou řadu českých knih, mezi nimi i vynikající díla tehdy v Čechách zakázaného J. A. Komenského. Pozadu ale nezůstali ani někteří berlínští Češi (jako např. V. Toužil, narozený r. 1710 v Malešicích u Prahy) a další, kteří vlastním nákladem vydali celou řadu českých knih. Některé z těchto knih jsou opatřeny nádhernými, ještě barokními rytinami.

Mezi tyto knihy lze zařadit i českou bibli, která podle kralického originálu vyšla v Berlíně v roce 1813. O její dovoz do Rakouska se snažil dobrušský kupec Hek (v Jiráskově románovém zpracování známější jako F. L. Věk). Po počátečním úspěchu s její distribucí však zasáhla rakouská správa a zakázala její dovoz pod malicherným pláštěm zdůvodnění, že se v několika slovech liší od textu užívaného v Rakousku a s dovozcem zahájila mnohaleté vyšetřování.

Mnohé z těchto knih byly v Prusku v 19. století znovu vydány a jejich sběratelem byl známý český herec Josef Kemr..

V průběhu 19. století v Berlíně vyšlo mnoho dalších českých tisků, ale to je již jiná a rovněž málo známá kapitola české historie.

V roce 1930 Českou vesnici v Berlíně navštívila delegace českých novinářů. Jedna stará její obyvatelka po nich tehdejšímu československému ministerskému předsedovi Antonínu Švehlovi poslala výtisk berlínského vydání české bible z r. 1813. A. Švehla dar přijal a je známo, že ji stále měl na svém nočním stolku. V roce 1948 byla Švehlova pozůstalost komunistickou policií zničena a tato historická bible zanikla.

Národní knihovna ČR a Německá národní knihovna v Berlíně k 275. výročí vzniku České vesnice v Berlíně - Rixdorfu v roce 1737 současně uspořádají společnou výstavu těchto knih.

P. Jelínek - Praha

Jak si stojí rod praotce Čecha?

Záleží na tom, koho se zeptáte. Nebo koho čtete. A také na tom, kdo jste vy. A kde žijete. A jak se k vám život chová. Ale samozřejmě, ne docela. Někteří mezi těmi, kteří se ptají, chtějí slyšet jen to nejhorší. Že jsme prostě vyřízený národ (jako Mary Heimann v knížce *Czechoslovakia: The State That Failed*). Anebo krajan, který usoudil, že ani tucet Schwarzenbergů tenhle národ nespasí. Nebo jiný krajan, který litoval, že Československo vůbec vzniklo. Ale i ti, kteří Československu drželi všechny palce 40 roků a potom předsedlali na Českou republiku, měli důvody, aby k své rodné zemi (nebo spíš k jejímu obyvatelstvu) byli kritičtí. Komunisté, kteří napáchali tolik zla, spouřozhodovali, kdo bude příštích dvacet let prezidentem státu, národ se skoro bez protestu vzdal části dědictví minulosti (společného státu Čechů a Slováků), tunelování,

korupce, prodejná policie i státní správa, zvládnutí mravů i řeči. Bylo dost snadné zapomenout, že národ, ke kterému většina z nás byla většinou oprávněně kritická, nesl ve svém povědomí hrůzy nacismu i komunismu a obtížně hledal svoje místo v změněné Evropě bez hranic. Možná, že naše kritika byla někdy projevem zhrzené lásky. Čekali jsme příliš mnoho? Snad.

Konečně se ale začínají objevovat důkazy, že rod praotce Čecha není rodem všelijakým, že velké okamžiky jeho minulosti nebyly jen blýskáním na časy. Před časem jsem zahlédl zprávu, že Česká republika je ekonomicky nejstabilnější z bývalých komunistických států; v rozsudku kanadského tribunálu, potvrzujícím rozhodnutí první instance, jímž byla zamítnuta žádost Roma z České republiky o uprchlický status, byl o situaci v ČR citován kladný posudek kanadské komise, která poměry v České republice studovala. A o hanlivé knize Mary Heimann přinesl velmi solidní (a z našeho hlediska sympatickou) recenzi významný konzervativní anglický týdeník *The Economist*. (Já recenze použil, abych se o knížce docela nelaskavě rozepsal v *Satellitu* a *CzechFolks*.) Nyní *The Economist Intelligence Unit* vypracovala jakýsi žebříček demokracie na základě studia čtyř oblastí: 1. volební proces a pluralismus; 2. fungování vlády; 3. účast na politickém procesu; 4. politická kultura.

Žebříčkem se podrobně zabíral Generální konzulát České republiky v Torontu na své webové stránce z 28. prosince 2010. Cituji:

„Česká republika patří mezi nejvyspělejší demokracie světa. Česká republika předstihla v aktuálním žebříčku demokracie mj. Spojené státy, Velkou Británii a Francii. Podle žebříčku *The Economist Intelligence Unit*, sesterské organizace *The Economist*... se Česká republika v roce 2010 zařadila mezi 26 plně fungujících demokracií na celkovém šestnáctém místě a předstihla v úrovni demokracie Spojené státy (17.), Velkou Británii (19.) i Francii (31.). Kanada skončila devátá, předstihla Českou republiku především díky vysokému bodovému hodnocení za efektivitu vlády a participaci občanů na politickém životě.“ (Pozn. autora: Spojené státy ztratily body v důsledku opatření proti terorismu, omezujících osobní svobodu a Velká Británie pro nízkou účast obyvatelstva na politickém dění.)

„Česká republika je jedinou postkomunistickou zemí, která se umístila mezi tzv. plně fungujícími demokraciemi. Ostatní země bývalého východního bloku jsou v kategorii tzv. „nedokonalých demokracií“ - např. Slovinsko (32.), Slovensko (38.), Maďarsko (43.) a Polsko (48.).

Na prvním místě žebříčku je Norsko, následované Islandem, Dánskem, Švédskem, Novým Zélandem, Austrálií, Finskem, Švýcarskem, Kanadou, Holandskem, Lucemburskem, Irskem, Rakouskem, Německem a Maltou, a žebříček uzavírá na 167. místě Severní Korea.“

Potud přímý citát ze zprávy Generálního konzulátu ČR v Torontu. Na doplněnou: 26 zemí s plně fungující demokracií představuje 15,6 % všech zemí a 12,3 % všeho obyvatelstva na světě. Řekl bych, že Česká republika je ve slušné společnosti.

Před hezkou řádkou let byly různé osobnosti dotazovány, zda jsou stoupenci filozofie svobodné vůle nebo předurčení. Jeden významný vědec odpověděl, že pokud jde o jeho život, je stoupencem *svobodné vůle* a tudíž zodpovědný za své činy, zatímco činy druhých je ochoten vidět jako *předurčené*, za které jejich pachatelé, nemající *svobodnou vůli*, nejsou zodpovědní. Vznesená filozofie, kterou bych možná prosazoval na Posledním soudu, ale která je zřejmě totálně neupotřebitelná v soudní praxi pozemšťanů. Může však v našem životě hrát významnou roli. Jestliže každý z nás jako jednotlivec - a každý národ jako národ - bude požadovat víc od sebe než od druhých, stane se obecnou pravdou básníkův verš: „Zvedáme výš a výš nebe...“

Co chci říci? Žádám víc od sebe než od druhých a doufám, že můj 'rodný' národ, jako už tolikrát v historii, zase stane - ve věci pravdy a kosmické mravnosti - mezi prvními národy světa. A také chci říci, že *Žebříček demokracie* vidím jako nezvykle pěkný vánoční dárek České republice.

Josef Čermák

Houslista v metru

Na stanici metra ve Washingtonu DC se posadil muž a začal hrát na housle; bylo studené lednové ráno. Hrál asi 45 minut Bachovy skladby. Během té doby, jelikož byla dopravní špička, prošlo stanicí tisíce lidí, většina z nich cestou do práce. Po třech minutách prošel kolem muž středního věku a všiml si hrajícího muzikanta. Zpomalil krok a na pár minut se zastavil, pak spěchal za svými povinnostmi. O minutu později dostal houslista svůj první dolar: nějaká žena mu hodila peníze do krabice, ale bez zastavení pokračovala v chůzi. Po několika dalších minutách se někdo opřel o zeď a poslouchal, pak se podíval na hodinky a odkráčel. Evidentně spěchal do práce.

Nejvíce pozornosti mu věnoval tříletý chlapec. Matka jej vlekla kolem, spěchala, ale dítě se zastavilo a dívalo na houslistu. Nakonec jej matka postrčila, dítě pokračovalo v chůzi, ale celou dobu se za houslistou ohlíželo. Toto se opakovalo i s několika dalšími dětmi a všichni rodiče, bez výjimky, je nutili pokračovat v chůzi.

Za celých 45 minut hry se na chvilku zastavilo pouze šest lidí. Asi dvacet mu dalo peníze, aniž by zpomalilo svůj krok. Vybral 32 dolarů.

Když skončil a nastalo ticho, nikdo si toho nevšiml. Nikdo nezatleskal, nikdo jej nepoznal. Nikdo nevěděl, že tím houslistou byl Joshua Bell, jeden ze současných nejlepších houslistů na světě. Hrál jedny z nejtěžších skladeb, které kdy byly složeny, na houslích za 3,5 milionů dolarů. Dva dny před tím, než hrál ve washingtonském metru, vyprodal Joshua Bell divadlo v Bostonu, za průměrnou cenu sedadla 100 dolarů.

Toto je skutečná historka. Inkognito hry Joshuy Bella ve stanici metra byla zorganizována deníkem *Washington Post* jako součást experimentu o vnímání, vkusu a prioritách lidí. V zadání stálo: na běžném obyčejném místě, v nevhodnou dobu - dokážeme vnímat krásu? Dokážeme se zastavit a ocenit ji? Poznáme v neodpovídajících souvislostech talent? Jedním z možných závěrů tohoto experimentu je: jestliže nemáme chvilku zastavit se a naslouchat jednomu z nejlepších hudebníků na světě, hrajícímu nejlepší hudbu, kolik dalších věcí nám uniká?

e-mail: zaslal m.p.

Znal někdo Vaška Zemana

Vážení a milí přátelé,

obracím se na Vás s laskavou prosbou, zda byste mně mohli pomoci vyhledat cokoli o Vašku Zemanovi, který po roce 1948 emigroval do Kanady za svým úspěšným bratrem Karlem. Jeho rodina se usídlila v North Vancouver a t.č. tam má žít ještě jeho rodina - paní Hana Korbel. Přípravuji hudební dokument o Václavu Zemanovi, slavném textaři a zpěvákovi (je autorem textu např. světoznámé polky ŠKODA LÁSKY, atd. atp.). V televizním pořadu chci připomenout i jeho léta strávená v Kanadě, resp. v North Vancouver... Vašek Zeman, se narodil v Praze 20. 3. 1899, zemřel v North Vancouver 26. 10. 1987, je pochován, podle jeho poslední vůle, na Olšanských hřbitovech v Praze, tato tryzna se uskutečnila v režii paní Hany Korbelové 11. 5. 1990. Moc Vám děkuji za jakoukoliv pomoc, potřebuji např. zajímavé informace o jeho pobytu v Kanadě, nejvíce by mně pomohlo najít spojení na Hanu Korbel, fotografie a podobně. S muzikantskou úctou a s velkými díky -

Josef Pospíšil

www.ceskatelevize.cz/program
pospisil.harmonika@quick.cz

Jak vyjdeme v roce 2011?

Jak již jsme sdělili v tomto roce vyjdeme dvacetkrát. Každý měsíc dvakrát. Pouze v letních měsících (červen-srpen) jednou. Jedno rozšířené vánoční číslo bude i v prosinci.

1 - Jan 13, # 2 - Jan 27,
3 - Feb 10, # 4 - Feb 24,
5 - Mar 10, # 6 - Mar 24.
7 - Apr 7, # 8 - Apr 21,
9 - May 5, # 10 - May 26,
11 - Jun 16,
12 - Jul 14,
13 - Aug 18,
14 - Sep 8, # 15 - Sep 29
16 - Oct 13, # 17 - Oct 27,
18 - Nov 10, # 19 - Nov 24,
20 - Dec 15 (Christmas issue)

Antonín Hrdlička - poučení a povzbuzení (1930-2010)

Motto: „V jednom městě byl nějaký soudce, který neměl bázeň před Bohem a neměl úctu k člověku. V tom městě však byla vdova a stále k němu chodila a říkala: ‚Zjednej mi právo proti mému protivníkovi před zákonem.‘ Po nějakou dobu nebyl ochotný, ale pak si řekl: ‚Ačkoli se Boha nebojím ani nemám úctu k člověku, v každém případě, protože mi tato vdova neustále dělá těžkosti, jí zjedná právo.‘“ (Lukáš 18:2-5)

V pondělí 13. prosince 2010 zemřel Antonín Hrdlička, rodák z Radíkova na Olomoucku. Bylo mu 80 let.

Toník se narodil 16. března 1930. Vyučil se čalouníkem. V roce 1953 se oženil a s manželkou Jitkou měli spolu dcery Lenku a Darinu. V roce 1979 odešli Hrdličkovi do Spolkové republiky Německo a usadili se v Marktredwitzu.

Před několika měsíci se u Toníka objevila rakovina, které nakonec podlehl. Poslední rozloučení s Toníkem se konalo v krematoriu města Bayreuth v pátek 17. prosince 2010.

Ačkoli Toníkův život skončil, zanechal nám poučení a povzbuzení, které přetrvávají i po jeho smrti.

Odsouzení: V roce 1951, když bylo Toníkovi 21 let, byl povolán k základní vojenské službě k vojenskému útvaru ve Svaté Dobrotivě. Tam však „odmítl obléci vojenský stejnokroj a odepřel vykonávat jakoukoliv službu pro armádu vůbec, odvolává se na to, že mu to náboženské přesvědčení nedovoluje“.

Za to byl odsouzen plzeňským vojenským soudem na dva roky do vězení. V odůvodnění předseda senátu škt. JUDr. Ladislav Bunda napsal: „Obviněný požívá všech výhod, které mu dává lidové demokratické zřízení, byl účasten vymožeností pracujících, vydobytých v dlouhém boji proti nepřátelské třídě. Za svou práci, za zajištění zítřek vděčil dělnické třídě, jejíž zákon tak hrubě porušil... Je nepochybné, že náš právní řád nemůže podřizovati své normy výkladům Písma sv.“

Jakmile byl Toník 15. dubna 1953 propuštěn, začaly přípravy na svatbu. Jeho láska na něj totiž po dobu věznění trpělivě čekala. S Jitkou se vzali 30. května 1953. Jejich manželské štěstí však netrvalo dlouho.

O tři týdny později byl Toník znovu uvězněn. Tentokrát byl obviněn ze „sdružování proti republice“, jehož se měl dopustit tím, že ještě před prvním uvězněním, totiž „od léta 1949 ... v Olomouci případně jinde spolu s dalšími vytvořili ilegální skupiny státem zakázané a z ciziny řízené organizace zvané ‚Jehovovi svědci‘; pořádali četné tajné schůzky, na kterých vyzývali své přívržence k nedodržování státem vydaných zákonů, k nepřijímání funkcí v hospodářském a veřejném životě státu a k odmítání služby ve zbraní v československé armádě.“

Dne 2. července 1953 odsoudil Krajský soud v Olomouci Toníka k trestu odnětí svobody na další dva roky, k peněžitému trestu 1.000,- Kčs a ke ztrátě čestných práv občanských na čtyři roky.

Poučení a povzbuzení: Když člověk jedná podle ‚Boží moudrosti‘, kterou „nepoznal ani jeden z panovníků tohoto systému věcí“, může se v tomto světě snadno dostat do postavení zločince. Pokud bys měl jít kvůli ‚Boží moudrosti‘ do vězení, nezoufej, ani kdybys byl právě zamilovaný a zhatily se tak tvé bezprostřední plány. Časem totiž může nastat obrát, byť bys byl odsuzován opakovaně. (Bible, 1. Korintánům 2:6-8; Přísloví 24:16)

Rehabilitace: Když v Československu padl komunistický režim, bylo Toníkovo odsouzení za „sdružování proti republice“ rehabilitováno přímo ze zákona. Jinak tomu bylo ale s trestem za odepření vojenské služby.

Dne 3. března 2000 se Toník obrátil s podnětem ke stížnosti pro porušení zákona na tehdejšího ministra spravedlnosti JUDr. Otakara Motejla (později Veřejný ochránce práv; zemřel 9. května 2010). Avšak ředitel příslušného odboru ministerstva JUDr. Jiří Brož (za minulého režimu předseda základní organizace KSČ na ministerstvu spravedlnosti) dne 28. června 2000 odpověděl, že k podání stížnosti „nebyly shledány důvody“.

Dne 9. dubna 2001 to Toník zkusil znovu. Napsal novému ministru spravedlnosti JUDr. Jaroslavu Burešovi (později místopředseda Nejvyššího soudu ČR, dnes místopředseda Vrchního soudu v Praze) a odkázal na nedávné nálezy Ústavního soudu v obdobných věcech (Ladislav Koreň, Jan Mareška). Ale ani tentokrát nepochodil. JUDr. Jiří Brož dne 20. 4. 2001 odpověděl, že věc již byla přezkoumána a že zmíněné nálezy nejsou na věc ‚aplikovatelné‘.

Dne 4. května 2001 se Toník pokusil panu ministrovi vysvětlit, že zmíněné nálezy Ústavního soudu na jeho věc ‚aplikovatelné‘ jsou. JUDr. Jiří Brož však 31. května 2001 odpověděl, že ministr stížnost pro porušení zákona podle § 266 odst. 1 trestního řádu „může podat nebo nepodat“ a v tomto případě ji nepodá a „není povinen své rozhodnutí blíže odůvodňovat“.

Dne 14. června 2001 napsal Toník ministru ještě jednou. Vysvětlil mu, že nežádá o podání stížnosti podle § 266 odst. 1 trestního řádu, ale podle § 30 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb., podle něhož je v takových případech ministr k podání stížnosti „povinen“. Tentokrát odpověděl první náměstek ministra spravedlnosti JUDr. Josef Baxa (dnes předseda Nejvyššího správního soudu). Dne 28. června 2001 Toníkovi napsal, že jeho věc již „byla ... přezkoumána .. a nebyl shledán důvod k podání stížnosti. Na tomto způsobu vyřízení jsme nuceni trvat.“

Toník se přesto ještě jednou, a to 16. července 2001, pokusil ministru vysvětlit, že důvody k podání stížnosti existují, a uvedl sedm srovnatelných kauz, kdy stížnost byla podána. (Ladislav Koreň, Juraj Kaminský, Karel Novák, Radomír Wojnar, Bronislav Červík, Karel Ondrejčík a Zdeněk Korous). Tentokrát odpověděl ministr JUDr. Jaroslav Bureš osobně. Dne 22. srpna 2001 odkázal na předchozí odpovědi, potvrdil, že důvod k podání stížnosti „nebyl shledán“, a dodal, že „citace odlišných trestních věcí jiných osob je pro posouzení předmětné trestní věci nerozhodná“.

Poté Toník došel k závěru, že další korespondence s ministry je bezpředmětná, a obrátil se na Okresní soud Plzeň-město. A ten jeho návrhu bez problémů vyhověl. Senát pod vedením Mgr. Miloslava Sedláčka dne 6. března 2002 zrušil odsuzující rozsudek z roku 1951 a v odůvodnění poukázal na tehdejší nerespektování Všeobecné deklarace lidských práv i na současnou judikaturu Ústavního soudu. Následně pak 15. října 2003 stejný soud, v senátě vedeném Mgr. Vítem Krchňáčkem, vyslovil Toníkovi účast na soudní rehabilitaci podle zákona č. 119/1990 Sb.

Poučení a povzbuzení: I když tě ministr spravedlnosti 5 x „vyhodí“, přesto může ve své věci uspět, když jsi v právu a zvolíš jiný vhodný právní nástup. Navíc od roku 2003 ministři spravedlnosti obdobné žadatele ‚nevycházejí‘ a podali v jejich prospěch už více než 150 stížností pro porušení zákona.

Řízení o příplatek k důchodu podle zákona č. 119/1990 Sb.: Rehabilitace zakládá nárok na příplatek k důchodu podle zákona č. 119/1990 Sb. Proto Toník o příplatek požádal Českou správu sociálního zabezpečení (ČSSZ). Jenže když obdržel rozhodnutí, dospěl k závěru, že ho ČSSZ jednoduše osídila. Podal proto proti rozhodnutí žalobu.

Soudkyně Krajského soudu v Plzni JUDr. Alena Hocká dne 24. května 2006 Toníkovi žalobě vyhověla. Napadené rozhodnutí „pro vady řízení“ zrušila a vrátila věc ČSSZ k novému projednání.

Dne 19. října 2006 vydala ČSSZ nové rozhodnutí. Jenže ani toto rozhodnutí nebylo v pořádku. Toník proti němu podal opět žalobu. A stejná soudkyně dne 7. února 2007 žalobě znovu vyhověla, neboť i nyní shledala „vady řízení“.

Nato ČSSZ 28. května 2007 vydala třetí rozhodnutí. To už bylo v pořádku. Příplatek, včetně doplátku, byl vypočten řádně.

Poučení a povzbuzení: Když ti nějaký úřad něco špatně spočítá, neostýchej se vznést námitku. A když ti to nespočítají správně ani na podruhé, neboj se celý postup zopakovat. A pokud ti pak opravdu něco přidají, raduj se, že máš další příležitost „rozdávat někomu, [kdo je] v nouzi“. (Bible, Efezanům 4:29)

Zvláštní příspěvek k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb.: Rehabilitace pro Toníka znamenala i nárok na zvláštní příspěvek k důchodu podle zákona č. 357/2005 Sb. Ani zde to však nebylo bez problémů. Příspěvek byl sice Toníkovi přiznán, ale až po značných průtazích.

Toník proto požádal dne 11. prosince 2006 Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) o zadostiučinění za průtahy v řízení, a to ve výši 6.000,- Kč. MPSV však Toníka přehlíželo a vůbec mu neodpovědělo. Toník se tedy obrátil na soud. Dne 26. května 2008 soudce Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Jindřich Kysela uznal, že zadostiučinění Toníkovi náleží, avšak jen ve výši 3.000,- Kč. Náhradou nákladů soudního řízení soudce nikomu nepřiznal. Toník si však řekl: „Pro stanovení výše zadostiučinění neexistují žádné tabulky. Já jsem nemohl předpokládat, jaké zadostiučinění bude soudce považovat za přiměřené. Jestliže považoval za správné 3.000,- Kč, budiž, ale proč mně nepřiznal náhradu nákladů právního zastoupení? To je přece nespravedlivé.“

Toník se tedy neodvolal kvůli tomu, že mu byly přiznány pouze 3.000,- Kč, ale pouze proto, že mu nebyla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení.

Jenže senát Městského soudu v Praze (JUDr. Anisja Pillerová, JUDr. Zuzana Hrkčková a Mgr. Lubor Veselý) dne 16. března 2009 řekl, že rozsudek soudu prvního stupně byl správný, a Toníkovi náhradu právního zastoupení také nepřiznal.

Toník se tedy obrátil na Ústavní soud. A ten mu dal za pravdu. Senát ve složení JUDr. František Duchoň, JUDr. Ivana Janů a JUDr. Vojen Güttler došel dne 5. srpna 2009 k závěru, že Toníkův nárok byl ve své podstatě oprávněný, nebyl nijak extrémní a Toník nemohl soudcovu úvahu o přiměřenosti předvídat. Proto mu náhrada právního zastoupení náleží.

Dodatečnými řízeními se ovšem tyto náklady značně navýšily. Soudce Mgr. Jindřich Kysela je nakonec dne 15. prosince 2009 spočítal na 16.898,- Kč a MPSV je Toníkovi uhradilo spolu s oněmi 3.000,- Kč za samotné zadostiučinění.

Poučení a povzbuzení: Jestliže se u soudu oprávněně domáháš zadostiučinění za průtahy nebo jiný nesprávný úřední postup, nemusíš se bát, že ti nakonec bude přiznána tak malá částka, že z ní nezaplátíš ani svého advokáta.

Řízení o jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. Soudní

rehabilitace také zakládala nárok na jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. Pokud jde o uvěznění za „sdružování proti republice“, s tím problém nebyl. ČSSZ Toníkovi částku přiznala dne 19. 2. 2004. Ale za období, kdy byl vězněn kvůli vojenské službě, byla žádost zamítnuta s odůvodněním, že „odsouzení nebylo zrušeno podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, nebo podle zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu“.

Toník však měl za to, že když byl rozsudek zrušen podle trestního řádu a následně byla vyslovena účast na soudní rehabilitaci podle zákona č. 119/1990 Sb., měl by mít na jednorázovou částku nárok stejně, jako kdyby ke zrušení došlo podle zákona č. 119/1990 Sb. nebo podle zákona č. 198/1993 Sb.

Nastal soudní spor, který se dostal až k rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu. (Různé senáty totiž rozhodovaly rozporuplně, a tak mělo dojít k sjednocení stanoviska.)

Sedmičlenný rozšířený senát (JUDr. Josef Baxa, JUDr. Brigita Chrastilová, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Václav Novotný, JUDr. Miluše Došková, JUDr. Marie Součková a JUDr. Marie Turková) se sešel 22. července 2005 a rozhodl, že Toník za věznění kvůli vojenské službě (a potažmo ani jiní ve stejném právním postavení) na jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. nárok nemá, neboť odsuzující rozsudek nebyl zrušen „podle zákona č. 119/1990 Sb. nebo podle zákona č. 198/1993 Sb.“ a následně prohlášení účasti na soudní rehabilitaci „bylo vydáno účelově právě jen kvůli možnému splnění nároku na dávku, nikoli z důvodu řešení situace neupravené zákonem“.

Na základě tohoto rozhodnutí pak byla jednorázová částka odmítnuta nejen Toníkovi, ale i řadě dalších osob ve stejném právním postavení. Nejvyšší správní soud při svém rozhodování ovšem nevěděl, že 2. června 2005 vydal Ústavní soud náleze ve věci Víta Fialy (sp. zn. I. ÚS 605/03) a zde došel k závěru zcela opačnému, že totiž lidé v tomto právním postavení nárok na jednorázovou částku mají. A proč to Nejvyšší správní soud dne 22. července 2005 nevěděl a ani vědět nemohl? Jednoduše proto, že náleze Ústavního soudu byli veřejně vyhlášen až 3. srpna 2005.

Existovaly tedy dva zásadně odlišné právní názory a právní chaos tomu odpovídající. Když se věc dostala k Nejvyššímu správnímu soudu, ten si rozhodoval podle svého rozšířeného senátu. A Ústavní soud si také trval na svém, napadené rozsudky rušil a vrátil je k novému projednání. A Nejvyšší správní soud žádosti znovu zamíтал. Toto „dvojprávní“ trvalo dva roky. Věc se nakonec vyrotčila, když Nejvyšší správní soud znovu zamítal nárok Víta Fialy a ten se opět obrátil na Ústavní soud. Popuzení soudci Ústavního soudu (senát ve složení: JUDr. Vojen Güttler, JUDr. František Duchoň, JUDr. Ivana Janů) pak v novém nálezu, vyhlášeném dne 14. 8. 2007 (sp. zn. I. ÚS 712/05), konstatovali, že Nejvyšší správní soud nerespektováním předchozího nálezu porušil článek 89 odst. 2 Ústavy ČR, a výslovně uvedli: „Pro odstranění jakýchkoli pochybností Ústavní soud konstatuje, že vzhledem ke specifické povaze předmětné věci je třeba, při jejím posuzování, cítit účel a smysl zákonů č. 119/1990 Sb. a č. 261/2001 Sb., které měly předešlým za cíl naprávu křivd způsobených předchozím režimem. S ohledem na to je tudíž třeba posoudit i ... předložené usnesení o soudní rehabilitaci jako splnění podmínky pro vyplacení jednorázové částky, i když bylo toto usnesení vydáno v režimu obecného trestního řízení, a nikoli v režimu zákona č. 119/1990 Sb.“

Tento náleze znamenal zlom i pro Toníka. Ačkoli svůj vlastní boj u soudů definitivně prohrál (jeho ústavní stížnost byla bez věcného projednání z formálních důvodů odmítnuta 17. října 2007), ČSSZ mu dne 11. 4. 2008 jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. přiznala i za období jeho věznění kvůli odmítnutí vojenské služby. (Šlo o doplatek ve výši 79.991,- Kč.) A ČSSZ postupně částku přiznala i ostatním, kteří se o ni znovu přihlásili.

Poučení a povzbuzení: I když svůj vlastní boj u soudů můžeš zcela prohrát, přesto na základě rozhodnutí v jiné věci můžeš svého zákonného práva dosáhnout. A pokud ti ČSSZ v minulosti jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. odepřela ze stejných důvodů jako Toníkovi, můžeš o ni znovu požádat. Pokud ČSSZ dodatečně vyhověla Toníkovi, lze doufat, že vyhoví i tobě.

Kdo to bude platit? Jak bylo uvedeno výše, jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. Toník dostal, ačkoli soudní řízení prohrál. Vznikla však otázka: Kdo má platit ze soudního řízení výlohy, které dosáhly 28.115,- Kč?

Toník měl za to, že pokud se nakonec ukázalo, že byl v právu, mělo by to hradit MPSV, do jehož resortu spadá ČSSZ. Jenže MPSV ani soudy Toníkův názor nesdílely.

MPSV Toníkovi žádost jednoduše ignorovalo. A Obvodní soud pro Prahu 5 (Mgr. Zdeněk Vaňa) i Městský soud v Praze (JUDr. Marcela Kučerová, JUDr. Blanka Kapitánová a Mgr. Patricie Adamičková) řekli, že Toník všechny soudy o jednorázovou částku podle zákona č. 261/2001 Sb. prohrál, proto mu žádná náhrada výdajů nenáleží a naopak musí ještě zaplatit advokáta, kterého si najalo MPSV. (Za řízení u první instance 15.815,- Kč, za odvolací řízení 15.101,- Kč, celkem 30.916,- Kč.)

Toník se proto obrátil na Ústavní soud. A jeho senát (JUDr. Miloslav Výborný, prof. JUDr. Pavel Holländer a doc. JUDr. Michaela Židlická) ve svém nálezu ze dne 2. března 2010 rozhodl, že Toník sice nemůže žádat oněch 28.115,- Kč, ale rozhodně není důvod, aby platil dalších 30.916,- Kč advokátovi, kterého si najalo MPSV. Proč? Protože MPSV má tým odborných pracovníků právního odboru a placení externího advokáta není účelným vynaložením prostředků. Jinými slovy, MPSV muselo oněch 30.916,- Kč Toníkovi vrátit.

Poučení a povzbuzení: Jestliže v jednoduším sporu žádáš stát o náhradu škody, nemusíš se bát, že si proti tobě ministerstvo najme drahého advokáta, kterého pak nebudeš moci zaplatit.

Závěr: Ačkoli Toník zemřel, lze si představit, že jeho jméno a jeho skutky vry do doby před téměř 60 lety obsahují „pamětní kniha pro ty, kdo mají bázeň před Jehovou“. (Bible, Malachiáš 3:16) Do této knihy zatím nahlédnout nemůžeme, avšak dostupné jsou pro nás ústavní nálezy, svědčící o tom, jak ‚moudří‘ tohoto světa v Toníkovi věci postupně měnili své ‚pošetilé‘ smýšlení. (Bible, 1. Korintánům 1:19, 20, 25, 27).

26. 12. 2010 zapsal: L. Müller

We ship cars
Worldwide.
We also do
Direct Consolidation
to Prague.
More importantly,
We will look after you.

We have garnered and nurtured a solid reputation for confidentiality, reliability, competitive rates and customer service.

Take the worry out of shipping and get in touch with us today - We'll always be there for you.

In Toronto call: 905.265.0882
www.awfforwarding.com

Ani dvě asistence Kaberleho nepomohly

Toronto-Carolina 3:4 (2:3, 1:0, 0:1)

V úterý se třikrát dostala Carolina do vedení a třikrát Toronto vyrovnalo. Když v 55. minutě vystřelil obránce Caroliny Tim Gleason od modré a jeho střelu tečoval ještě Patrick Dwyer a puk skončil za zády brankář Gustavssona bylo patrné, že se asi situace po čtvrté nezopakuje a že Hurikáni si již vítězství podrží. Na této skutečnosti již nic nezměnily ani dvě torontské přesilovky v závěru utkání ani téměř dvouminutová hra bez brankáře. Na konečném výsledku 3:4 se již skutečně nic nezměnilo. Maple Leafs tedy nepomohly ani dvě asistence Tomáše Kaberleho. On sám komentoval utkání takto:

TK: Bylo to velice vyrovnané utkání. Myslím si, že jsme si nezasloužili dnes prohrát, ale takové zápasy jsou. Musíme bojovat dál. Po vítězství v East Rutherfordu s New Jersey 4:1 26. prosince 2010 nám to dnes nevyšlo. Obě utkání jsme hráli dobře. Musíme tedy vyhrát ve čtvrtek proti Columbusu.

ABE: Během utkání Carolina čtyřikrát vedle. Po čtvrté jste to již nesrovnali. Není to psychicky náročné stále dotahovat?

TK: Když se dotahuje, tak to není tak jednoduché. Škoda, že jsme se nedostali do vedení za stavu 2:2 nebo 3:3. To by nás dostalo na koně.

ABE: V dlouhodobé tabulce jste se dostal na deváté místo v počtu odehraných zápasů mezi všemi hráči Maple Leafs; co tohle číslo pro vás znamená?

TK: Na tahle čísla se většinou člověk dívá, když skončí s hokejem. Jsem rád, že jsem zde takovou dobu. Hraji zde rád, protože jsou zde výborní diváci. Také jsem rád, že se mi zranění vyhýbají. Doufám, že mám nějaký ten pátek zde ještě před sebou.

ABE: Za Toronto hrával Jiří Tlustý, dnes v dresu Caroliny chyběl, jste spolu v kontaktu?

TK: Jiří je zraněný a do Toronta nepřicestoval. Občas si zavoláme. Hlavně jsme v kontaktu v létě, kdy trénujeme spolu i s Tomášem Plekancem. Takže jsme stále kamarádi a určitě je rád, že dostal šanci v Carolině. Přeji mu, aby se brzy uzdravil a byl zpátky na ledě.

ABE: A na závěr přání do nového roku 2011?

TK: Hlavně zdraví s víc vyhrávat, tak jak tomu bylo na začátku sezóny, abychom měli opět nějakou tu vítěznou šňůru.

Torontští vystřelili prach v první třetině

Toronto-Columbus 2:3 (2:1, 0:1, 0:1)

Obě mužstva zaujímala před čtvrtéčným utkáním ve svých konferencích 13. místo a poslední místo v Severovýchodní a Centrální divizích. Rozdíl však byl v tom, že Toronto ztrácelo na osmý Montreal dvanáct bodů, zatímco Columbus na osmé Chicago pouhé čtyři body. A tento náskok se po prohře Chicaga doma se San Jose 3:5 ještě snížil. V utkání byli na ledě hned tři čeští obránci: torontský Tomáš Kaberle odehrál 23:31 minut, zatímco Jan Hejda v dresu modrokabátníků 21:33 minut a Rostislav Klesla 18:38. Tentokrát jsme nechali zhodnotit utkání české hráče z Ohia Jana Hejdu a Rostislava Kleslu.

JH: Bylo to velice vyrovnané utkání a rozhodly určité momenty v utkání a také to, že jsme měli ve třetí třetině více štěstí a dali jsme gól, který rozhodl.

RK: Byla to pro nás důležitá výhra. Potřebovali jsme body a to se nám splnilo. Bylo to těžké hrát proti Torontu. Nevěděli jsme, co mají za plán a jak chtějí hrát. Zkoušeli jsme proto hodně forčekovat a nedat jim prostor. Bereme dva body.

ABE: Všiml jsem si, že jste v jeden okamžik naskočil na led, ale v zápětí jste měli výhodu přesilovky a zase jste z ledu odjel. Za celý zápas při přesilovkách pouze tři vteřiny. Nehrajete je vůbec?

RK: Po příchodu trenéra Scotta Arniela jsem dostal defenzivní roli. Na přesilovky nechodím. Dostávám se na led poměrně často. Snažím se to plnit na sto procent. Zatím se mi to daří (nejlepší v mužstvu v hodnocení plus/minus +14, pozn. red.). Po zranění jsem tedy v pohodě. Když se bude vyhrávat, беру každou roli.

ABE: Jaké je hokejové zázemí v Columbusu?

JH: Stadion je perfektní, poměrně nový. Fanoušci se o hokej stále víc zajímají. Samozřejmě, když jsme se jednou dostali do play-offs, tak zájem vzrostl. Loni sezóna nevyšla a hned se to odrazilo na návštěvách. Není to tak velké město a máme velkou konkurenci ve fotbalovém univerzitním týmu Ohio State, o který mají lidé větší zájem.

ABE: A Columbus jako město?

RK: Žije se tam dobře, není to New York ani Toronto nebo LA. Mně to docela vyhovuje, je tam pohoda. Asi bych byl radší, kdybychom se dostali do play-off. Hlavně jde o hokej. Na městu tak nezáleží.

ABE: Letos zasáhla východ Spojených států

sněhová kalamita, postihla vás také?

JH: Měli jsme letos v Columbusu hodně málo sněhu, vloni ho bylo víc. Mrzlo, ale sněhu nebylo moc.

ABE: Kde hrajete rádi a kde nerádi?

JH: Záleží na tom, jak kvalitní je led. Nejlepší je asi v Minnesotě. Je tam také příjemný stadion. Líbí se mi také Vancouver. Nepříjemné je hrát v New Yorku s Islanders. Někomu se líbí Madison Square Garden, já ji moc rád nemám.

RK: Nerad v New Yorku proti Islanders, v Edmontonu je špatně osvětlení. Rád v San José, zde v Torontu je skvělá atmosféra, a také v Los Angeles.

ABE: Jak se chystáte na poslední den v roce?

JH: Hrajeme večer zápas doma. Asi po zápase přijedu domů, připiji si s manželkou, jestli děti budou vzhůru, tak i se starší dcerou a na Nový rok odjíždíme na devítidenní zájezd do Kalifornie. Určitě to nebudou bouřlivé oslavy.

ABE: A přání do Nového roku?

RK: Osobně, aby mi vydrželo zdraví, pro mužstvo, aby se dostalo do play-offs. Zdraví také pro ostatní lidi a důležitý je mír pro všechny.

Málem druhý kolaps

Toronto-St. Louis 6:5

(1:2, 3:0, 1:3 - 3:2)

Když ke konci 42. minuty Phil Kessel vstřelil svoji druhou branku v utkání a dostal Maple Leafs do vedení 5:2, zdálo se, že o utkání je rozhodnuto. Nikdo si v Air Canada Centre nepřipustil, že by mohlo dojít během čtyřadvaceti hodin k opakování střední kanadské tragédie tentokrát s herci torontských javorových listů. Jenže hráči ze St. Louis nemínili odevzdat se truchlivému blues a když Brad Winchester věren svému jménu v 47. minutě prostřelil torontský obranný val, domácí zpanikařili a ani oddechový čas trenéra Rona Wilsona je neuklidnil a po dalších sedmi minutách byl na ukazateli skóre stav 5:5. Při páté brance uvolnil Matta D'Agostiniho skvělou nahrávkou do jízdy Vladimír Sobotka. Na štěstí pro domácí se kolaps neopakoval a utkání se prodlužovalo. Během prodloužení však ani jedna ze šesti střel St. Louis neskončila v Gustavssonově brance a tak došlo na samostatné nájezdy, které dopadly lépe pro Toronto. V dresu St. Louis se nedařilo slovenskému gólmanovi Jaroslavu Halákovi, který byl v druhé třetině vystřídán Conklinem. V dresu St. Louis si připsal v hodnocení plus/minus jeden kladný bod Roman Polák a Vladimír Sobotka jednu asistenci právě při vyrovnávací brance D'Agostiniho.

Na otázku jestli by Roman Polák bral bod v poslední třetině za stavu 2:5, odpověděl: „Asi bych to bral, ale myslím si, že jsme měli na víc a mohli jsme i vyhrát. Vytvořili jsme si v závěru utkání a v prodloužení velký tlak, ale nedokázali jsme utkání dotáhnout do vítězného konce.

ABE: Jak hodnotíte celé utkání?

RP: Měli jsme špatný začátek. Inkasovali jsme náhodný gól po patnácti vteřinách. To se stane, ale nehráli jsme dobře. Pak jsme se trochu zvedli, ale druhá třetina nám opět utekla. Musíme hrát naplno šedesát minut a ne třicet, pak ne, a pak deset.

ABE: V této sezóně byl to váš pouze patnáctý zápas, proč?

RP: Měl jsem zraněnou ruku. V sedmém zápasu proti Pittsburghu mně Crosby poranil šlachy.

ABE: Už je to v pořádku?

RP: Už je to v pořádku, pouze pohyb je trochu omezen.

ABE: Líbí se vám v St. Louis?

RP: I když jsem zatím nikde jinde nebyl, tak jsem zde spokojen a neměnil bych.

ABE: Jak na vás zapůsobila torontská zima?

RP: Špatně. Nemám rád zimu. V St. Louis ji také trochu máme, ale málo sněhu.

A jak svou asistenci hodnotil Vladimír Sobotka?

VS: Asistenci jsem možná zaznamenal, ale také jsem nahrál torontskému Kesslovi na gól, který jsme dostali...

ABE: Takže dvě asistence...

VS: Takže dvě asistence... Jinak to byl dobrý zápas dotáhli jsme to až do nerozhodného stavu. Pak jsme prohráli v nájezdech, ale to už je loterie, tam musíme dávat góly nebo gólman něco chytil. Bohužel. Musíme si pohlídat špatné přihrávky, obzvláště mne to mrzí. Potom jsme nehráli s pukem dobře. Musíme nahazovat víc puky, lépe pracovat v rohu kluziště a víc střilet.

ABE: Řekl jste, že samostatné nájezdy jsou loterií. Jezdíte je také někdy?

VS: V AHL jsem je jel, ale v NHL čekám na premiéru.

ABE: Můžete porovnat Boston, kde jste hrál se St. Louis...

VS: Hokejově se mi víc daří v St. Louis a jsem tu víc spokojený. Hraji v oslabení i při přesilovkách. Dnes téměř dvacet minut na ledě, což mi strašlivě vyhovuje. Mám rád i město. Fanoušci jsou výborní jako v Bostonu. To je tu téměř všude až na Phoenix. Mám rád i úžasnou atmosféru v Torontu. Škoda jen, že jsme nevyhráli.

Aleš Březina, Toronto

Dvě hospody na jednom rohu naproti AGO

(Dundas a McCaul)

v místě, kde je piva jako šafránu!

Na pípě jsou desítky evropských piv a mezi nimi
Pilsner Urquell a Czechvar!

K tomu jídlo po celý den

Otevřeno sedm dní v týdnu od 11 do 2 ráno.

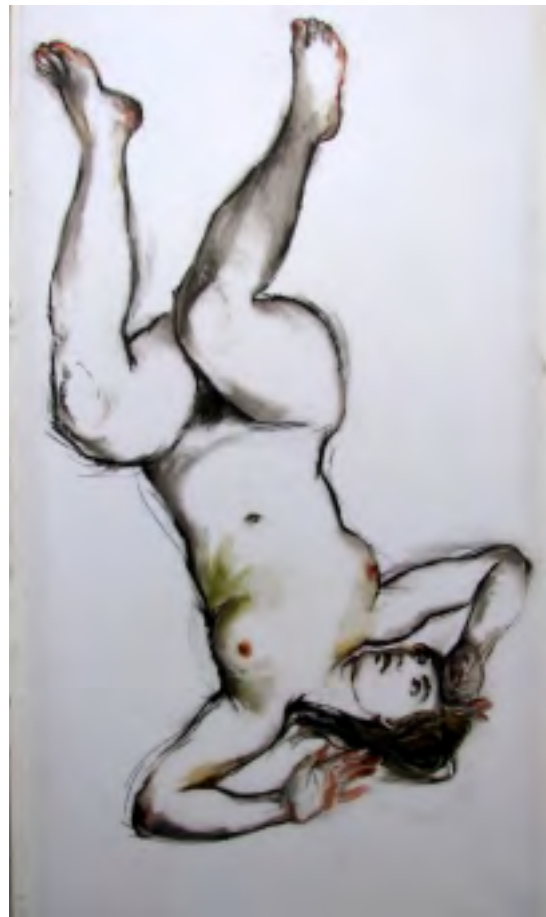
Village Idiot Pub

126 McCaul St.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/597-1175
E-Mail: idiot@atef.ca
www.villageidiotpub.ca

Sin&Redemption

136 McCaul ST.
Toronto, Ontario M5T 1W2
Tel.: 416/640-9197
E-Mail: sinners@atef.ca
www.sinandredemption.com

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Padající žena

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063; FAX (416) 530-0069

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Tipsport extraliga

27. kolo: Pardubice-Sparta 4:1, Slavia-Litvínov 3:2, Zlín-Liberec 2:3 (SN), Vítkovice-Budějovice 4:6, Plzeň Karlovy-Vary 5:4, Kladno-Boleslav 2:1, Brno-Třinec 4:3 (SN).

28. kolo: Karlovy Vary-Liberec 2:3, Třinec-Pardubice 3:0, Zlín-Slavia 3:1, Sparta-Kladno 6:3, Budějovice-Plzeň 2:3 (SN), Boleslav-Brno 2:3 (SN), Litvínov-Vítkovice 3:1.

29. kolo: Vítkovice Liberec 5:4, Kladno-Zlín 3:2 (SN), Boleslav-Třinec 3:2 (SN), Sparta-Plzeň 4:3, Pardubice-Karlovy Vary 3:4 (PP), Brno-Litvínov 4:1, Slavia Budějovice 4:1.

30. kolo: Liberec-Plzeň 5:6, Třinec-Kladno 2:1, Litvínov-Pardubice 3:1, Budějovice-Boleslav 10:2, Karlovy Vary-Vítkovice 3:4 (PP), Slavia-Sparta 3:2, Zlín-Brno 3:2.

31. kolo: Pardubice-Liberec 2:3 (PP), Brno-Karlovy Vary 2:4, Třinec-Sparta 1:5, Plzeň-Litvínov 3:4 (SN), Kladno-Budějovice 4:0, Boleslav-Zlín 0:2, Vítkovice-Slavia 7:1, **32. kolo:** Sparta-Brno 3:2, Vítkovice-Plzeň 6:4, Zlín-Třinec 3:2, Litvínov-Boleslav 3:5, Budějovice-Pardubice 1:3, Karlovy Vary-Kladno 3:4 (PP), Slavia-Liberec 7:1.

33. kolo: Boleslav-Sparta 0:2, Slavia-Karlovy Vary 3:2, Pardubice-Plzeň 1:2 (PP), Třinec-Budějovice 4:3 (SN), Zlín-Litvínov 7:2, Kladno-Vítkovice 3:4 (PP), Brno-Liberec 3:4.

34. kolo: Sparta-Zlín 0:4, Vítkovice-Pardubice 2:1 (SN), Budějovice-Brno 5:4, Karlovy Vary-Boleslav 4:1, Litvínov-Třinec 6:3, Slavia-Plzeň 3:1, Liberec-Kladno 4:2.

35. kolo: Kladno-Plzeň 2:3, Třinec-Karlovy Vary 4:3 (PP), Vítkovice-Brno 2:3 (SN), Boleslav-Liberec 2:3 (PP), Budějovice-Zlín 4:0, Slavia-Pardubice 1:5, Sparta-Litvínov odloženo na 25. 1. 2011.

36. kolo: Pardubice-Brno 4:2, Liberec-Třinec 2:3, Slavia-Kladno 4:3, Karlovy Vary-Litvínov 4:1, Vítkovice-Zlín 2:3, Plzeň-Boleslav 2:4, Budějovice-Sparta 2:1.

37. kolo: Třinec-Slavia 5:3, Kladno-Pardubice 4:3 (SN), Zlín-Karlovy Vary 5:4 (SN), Litvínov-Budějovice 4:3, Brno-Plzeň 2:3, Boleslav-Vítkovice 2:7, Liberec-Sparta 3:2.

38. kolo: Karlovy Vary-Budějovice 2:3 (SN), Slavia-Boleslav 5:2, Vítkovice-Sparta 4:3, Pardubice-Zlín 2:4, Brno-Kladno 1:3, Plzeň-Třinec 3:0, Liberec-Litvínov 6:3.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.21.satellite1-416.com

www.21.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

NHL

Nejnovější rozhovory s českými a slovenskými hráči v NHL

www.nhl.zpravy.ca

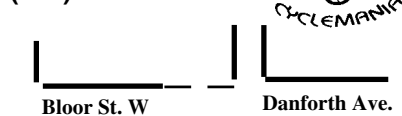
www.nhl.satellite1-416.com

www.zpravy.org/nhl

863 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

(416) 533-0080

281 Danforth Ave.

Toronto, Ont

(416) 466-0330

39. kolo: Třinec-Vítkovice 6:1, Zlín-Plzeň 2:3 (PP), Sparta-Karlovy Vary 2:3 (SN), Budějovice-Liberec 4:0, Boleslav-Pardubice 6:8, Litvínov-Kladno 3:1, Slavia-Brno 4:1.

Tabulka

1. Vítkovice	39	127:99	72
2. Třinec	39	127:103	71
3. Liberec	39	113:107	68
4. Zlín	39	123:103	66
5. Pardubice	39	112:98	66
6. Slavia	39	108:102	62
7. Budějovice	39	119:106	61
8. Vary	39	122:115	58
9. Brno	39	99:102	56
10. Litvínov	38	97:123	54
11. Plzeň	39	122:124	47
12. Sparta	38	87:108	40
13. Kladno	39	82:122	29
14. Boleslav	39	98:124	19

MS juniorů

K neuvěřitelnému zvratu došlo ve finále MS juniorů, kdy Kanada vedla po dvou třetinách nad Ruskem 3:0. V závěrečné třetině však pětkrát inkasovala a prohrála 3:5. Češi i Slováci se nakonec v A skupině MS udrželi, přestože museli bojovat o záchranu. V zájemném zápase o sedmé místo vyhrála ČR 5:2. V kanadských médiích se hovořilo po finále o největším kolapsu v hokejové historii, ale ve skutečnosti k podobným výpadkům v minulosti došlo několikrát. V roce 1972 v prvním utkání série století vedla Kanada 2:0, nakonec prohrála 3:7, v pátém zápase vedla v Moskvě pár minut před koncem 4:1, ale prohrála 4:5. V roce 1979 byl stav utkání mezi výběrem NHL a SSSR v polovině zápasu 0:0, pak Gainey udělal chybu ve středním pásmu a zápas se skončil 0:6. V roce 1981 Kanada ve finále Světového poháru prohrála dokonce 1:8, ačkoliv první zápas vyhrála 7:3. Na juniorské úrovni k takovému obratu snad došlo poprvé. ***

Slovnaft extraliga

30. kolo: Slovan-HK Orange 20 6:0.

31. kolo: HK Orange 20-Poprad 1:2, Žilina-Poprad 2:1 (SN), Nitra-Košice 5:6, Slovan-Zvolen 2:3 (SN), Bystrica-Martin 3:4, Skalica-Trenčín 2:3 (SN).

32. kolo: Poprad-Skalica 5:2, Trenčín-Ban. Bystrica 2:1, Martin-Slovan 3:2, Zvolen-Košice 1:2 (SN), Nitra-Žilina 5:4.

33. kolo: Nitra-Poprad 2:3, Žilina-Zvolen 2:3, Košice-Martin 5:2, Slovan-Trenčín 5:1, Bystrica-Skalica 2:1.

34. kolo: Poprad-Ban. Bystrica 3:2 (SN), Skalica-Slovan 2:3 (SN), Trenčín-Košice 4:1, Martin-Žilina 1:2, Zvolen-Nitra 1:3.

35. kolo: Zvolen-Poprad 4:5, Nitra-Martin 3:2, Žilina-Trenčín 3:2 (PP), Košice-Skalica 8:2, Slovan-Ban. Bystrica 3:1.

36. kolo: Poprad-Slovan 4:5 (PP), Bystrica-Košice 2:1 (SN), Skalica-Žilina 1:3, Trenčín-Nitra 6:4, Martin-Zvolen 5:3.

37. kolo: Martin-Poprad 1:2, Trenčín-Zvolen 3:5, Skalica-Nitra 2:3, Bystrica-Žilina 2:3, Slovan-Košice 0:4.

38. kolo: Poprad-Košice 4:5 (SN), Žilina-Slovan 1:5,

Nitra-Ban. Bystrica 5:6 (PP), Zvolen-Skalica 1:2, Martin-Trenčín 4:1.

39. kolo: Trenčín-Poprad 1:3, Skalica-Martin 3:2, Bystrica-Zvolen 2:3 (SN), Slovan-Nitra 3:5, Košice-Žilina 4:2.

40. kolo: Poprad-Žilina 3:1, Košice-Nitra 3:2 (PP), Zvolen-Slovan 1:3, Martin-Ban. Bystrica 5:3, Trenčín-Skalica 4:1.

41. kolo: Skalica-Poprad 3:5, Bystrica-Trenčín 2:3, Slovan-Martin 5:4, Košice-Zvolen 2:4, Žilina-Nitra 3:4.

42. kolo: Poprad-Nitra 3:2, Zvolen-Žilina 3:2, Martin-Košice 1:2 (PP), Trenčín-Slovan 0:3, Skalica-Ban. Bystrica 1:3.

Tabulka

1. Košice	44	159:82	102
2. Poprad	44	142:93	90
3. Bystrica	43	138:105	77
4. Zvolen	44	128:113	68
5. Slovan BA	44	128:113	67
6. Trenčín	44	111:131	66
7. MHC Mountfield	44	119:137	61
8. Skalica	44	117:137	55
9. Nitra	44	122:154	53
10. Žilina	43	101:130	47
11. HK Orange 20	20	25:95	1

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty
Independant owned and operated Brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

POHYB KANADSKÉHO DOLARU VŮČI KORUNĚ V ROCE 2010

Zdroj: ČSOB

Splňte si svůj životní sen!!!!

Uniglobe enterprise Travel Ltd.

ve spolupráci s TV Nová vize a Slovenský svet
pořádá

Vyhlídkovou okružní plavbu na Aljašku nazvanou
Československá Expedice

Na lodi ms Zuiderdam společnosti
Holland America Line!!!

Výjezd z Vancouveru 28. května s návratem 4. června

Odlet z Toronta 27. května, 1 noc v Pan Pacific hotelu ve Vancouveru!

Posnejte krásy přírody na Aljašce s možností si

užít celou škálu atrakcí na lodi, jako jsou bazény, divadla, animační programy, wellness, golf nebo

kasino.

Jídlo a zábavní programy jsou v ceně,

alkoholické a nealkoholické nápoje v ceně nejsou!

Pro více informací volejte Dagmar 416 504 3800 ext.3!

TIC01610389